

Úřední věstník

Evropské unie

C 164

Svazek 50

České vydání

Informace a oznámení

18. července 2007

Oznámení č.

Obsah

Strana

I *Usnesení, doporučení, obecné směry a stanoviska*

DOPORUČENÍ

Rada

2007/C 164/01

Doporučení Rady ze dne 31. května 2007 o prevenci zranění a podpoře bezpečnosti ⁽¹⁾ 1

II *Sdělení*

SDĚLENÍ ORGÁNŮ A INSTITUCÍ EVROPSKÉ UNIE

Komise

2007/C 164/02

Jednotné použití kombinované nomenklatury (KN) (Zařazení zboží) 3

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ A INSTITUCÍ EVROPSKÉ UNIE

Komise

2007/C 164/03

Směnné kurzy vůči euru 5

CS

V Oznámení

SPRÁVNÍ POSTUPY

Cedefop

2007/C 164/04	Veřejná výzva k předkládání návrhů – GP/D/ReferNet-FPA/001/07 — ReferNet – Evropská síť referencí a odborných znalostí pro odborné vzdělávání a přípravu	6
---------------	--	---

POSTUPY TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ POLITIKY HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Komise

2007/C 164/05	Státní podpora – Francie — Státní podpora C 17/07 (ex NN 19/07) – Regulované sazby elektřiny ve Francii — Výzva k podání připomínek podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES ⁽¹⁾	9
2007/C 164/06	Předběžné oznámení o spojení podniků (Věc č. COMP/M.4742 – Oxbow/SSM) ⁽¹⁾	20
2007/C 164/07	Předběžné oznámení o spojení podniků (Věc č. COMP/M.4677 – Thornwood/Federal-Mogul) — Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem ⁽¹⁾	21

JINÉ AKTY

Komise

2007/C 164/08	Oznámení dovozcům v Evropské unii, kteří v roce 2008 hodlají dovážet regulované látky, které poškozují ozonovou vrstvu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 o „látkách, které poškozují ozonovou vrstvu“	22
2007/C 164/09	Oznámení vývozcům, kteří v roce 2008 hodlají z Evropské unie vyvážet regulované látky, které poškozují ozonovou vrstvu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 o „látkách, které poškozují ozonovou vrstvu“	30
2007/C 164/10	Oznámení uživatelům regulovaných látek v Evropské unii povolených k základnímu použití ve Společenství v roce 2008 podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 o „látkách, které poškozují ozonovou vrstvu“	37

Opravy

2007/C 164/11	Oprava sdělení podle článku 34 Schengenského hraničního kodexu (Úř. věst. C 153, 6.7.2007)	45
---------------	--	----

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Usnesení, doporučení, obecné směry a stanoviska)

DOPORUČENÍ

RADA

DOPORUČENÍ RADY

ze dne 31. května 2007

o prevenci zranění a podpoře bezpečnosti

(Text s významem pro EHP)

(2007/C 164/01)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na druhý pododstavec čl. 152 odst. 4 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ve Společenství zemře každoročně přibližně 235 000 občanů v důsledku úrazu nebo násilí. Zranění jsou po kardiovaskulárních chorobách, rakovině a nemocech dýchacího ústrojí čtvrtou nejčastější příčinou úmrtí v členských státech.
- (2) U dětí, dospívajících a mladých lidí jsou nehody a zranění hlavní příčinou úmrtí.
- (3) Mnozí z těch, kteří přežili těžká zranění, trpí celoživotními následky. Úrazy a zranění jsou hlavní příčinou trvalého poškození zdraví mladých lidí, které je připraví o mnoho let života ve zdraví, čemuž se dalo v mnohých případech zabránit.
- (4) Průměrně jsou zranění příčinou přibližně 6,8 milionu hospitalizací, což představuje 11 % veškerých hospitalizací v Evropské unii.
- (5) Zranění představují obrovské finanční zatížení systémů zdravotní a sociální péče, neboť způsobují přibližně 20 % pracovní neschopnosti a jsou hlavním faktorem snížené produktivity.
- (6) Riziko zranění je v členských státech i v sociálních skupinách nerovnoměrně rozděleno a liší se podle věku i podle pohlaví. Riziko úmrtí v důsledku zranění je pětikrát vyšší

v členském státě s nejvyšší mírou úrazů než v členském státě s nejnižší mírou úrazů.

- (7) Na rozdíl od mnohých jiných příčin chorob nebo předčasného úmrtí lze zraněním předcházet vytvořením bezpečnějšího prostředí pro život, jakož i bezpečnějších výrobků a služeb, které používáme. Existují dostatečné důkazy o účinnosti opatření k předcházení úrazům, které v rámci Společenství stále ještě nejsou běžně uplatňována.
- (8) Většina těchto opatření se osvědčila jako nákladově efektivní, protože přínos prevence pro systémy zdravotní péče často mnohonásobně přesahuje náklady na zásah.
- (9) Výrazný pokrok, kterého bylo dosaženo v několika oblastech důležitých z hlediska bezpečnosti, jako je například silniční provoz nebo pracovní prostředí, by měl i nadále pokračovat. Kromě toho by měla být věnována větší pozornost dalším dosud méně sledovaným oblastem, jako jsou úrazy, k nimž dojde v domácnosti, ve volném čase, při sportu, a prevence zranění dětí a starších občanů.
- (10) Pozornost je třeba věnovat také spojitosti mezi spotřebou alkoholu a drog a počtem zranění a nehod, jakož i úmyslným zraněním, zejména pokud jde o domácí násilí na ženách a dětech.
- (11) Zdá se proto být nutné lépe využívat stávajících údajů a v případě potřeby vytvořit mechanismus sledování a podávání zpráv týkajících se zranění, což by mohlo v členských státech zajistit koordinovaný přístup k vytváření a zavádění vnitrostátních politik v oblasti prevence zranění, včetně výměny osvědčených postupů.

⁽¹⁾ Dosud nezveřejněné v Úředním věstníku.

Takovýto mechanismus by mohl být vytvořen v rámci programu Společenství v oblasti veřejného zdraví⁽¹⁾, veškerých následných programů a všech dalších příslušných programů Společenství a měl by být založen na reprezentativních vnitrostátních nástrojích pro sledování a podávání zpráv týkajících se zranění, které budou vytvořeny tak, aby byly propojené a navzájem se doplňovaly.

- (12) V zájmu usměrňování zdrojů programu Společenství v oblasti veřejného zdraví a veškerých následných programů Společenství a v zájmu co nejúčinnějšího přístupu k prevenci zranění byly vymezeny tyto prioritní oblasti: bezpečnost dětí a dospívajících, bezpečnost starších občanů, bezpečnost ohrožených účastníků silničního provozu, prevence zranění při sportu a ve volném čase, prevence zranění zapříčiněných výrobky a službami, prevence sebepoškození a prevence násilí, zejména domácího násilí na ženách a dětech. Tyto prioritní oblasti byly stanoveny s přihlédnutím k sociálnímu dopadu zranění vzhledem k počtu a závažnosti zranění, důkazům o účinnosti zásahů a možnosti úspěšného provedení v členských státech,

DOPORUČUJE:

Členské státy by v zájmu dosažení vysoké úrovně veřejného zdraví měly:

- 1) lépe využívat stávajících údajů a v případě potřeby vytvořit reprezentativní nástroje sledování a podávání zpráv týkajících se zranění s cílem získat srovnatelné informace, monitorovat vývoj rizik zranění a účinků preventivních opatření v průběhu času a posoudit potřebu zavedení dalších iniciativ v oblasti bezpečnosti výrobků a služeb a v jiných oblastech;
- 2) stanovit národní plány nebo odpovídající opatření za účelem prevence nehod a zranění, včetně zvyšování povědomí veřejnosti o otázkách bezpečnosti. Tyto plány a opatření by měly podnítit a podpořit spolupráci mezi jednotlivými útvary i mezi jednotlivými státy, účinně využívat možností financování preventivních opatření a podpořit bezpečnost. Při jejich provádění by se měla věnovat zvláštní pozornost hlediskům

pohlaví a ohroženým skupinám, jako jsou děti, starší občané, postižené osoby a ohrožení účastníci silničního provozu, a zraněním při sportu a ve volném čase, zraněním zapříčiněných výrobky a službami, násilím a sebepoškozováním.

- 3) povzbudit zavedení prevence zranění a podpory bezpečnosti na školách a při odborné přípravě odborníků v oblasti zdravotnictví i v jiných oblastech tak, aby tyto skupiny mohly v oblasti prevence zranění působit jako kompetentní subjekty a poskytovat poradenství.

TÍMTO VYZÝVÁ KOMISI, ABY:

- 1) shromažďovala a zpracovávala informace z celého Společenství týkající se zranění založené na vnitrostátních nástrojích sledování a podávala o nich zprávy;
- 2) usnadnila výměnu informací o osvědčených postupech a o politických opatřeních ve stanovených prioritních oblastech, jakož i šíření informací příslušným zúčastněným stranám;
- 3) podpořila členské státy při začlenění informací o prevenci zranění do odborné přípravy pracovníků v oblasti zdravotnictví a v jiných oblastech;
- 4) uskutečnila výše uvedená opatření Společenství s využitím zdrojů poskytnutých v rámci programu Společenství v oblasti veřejného zdraví i následných programů, obecného rámce financování opatření Společenství na podporu spotřebitelské politiky⁽²⁾, rámcového programu pro výzkum⁽³⁾ a všech dalších příslušných programů Společenství;
- 5) čtyři roky po přijetí tohoto doporučení vypracovala hodnotící zprávu s cílem posoudit účinnost navržených opatření a potřebu dalších opatření.

V Bruselu dne 31. května 2007.

Za Radu
předseda

F. MÜNTEFERING

⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1786/2002/ES, kterým se přijímá akční program Společenství v oblasti veřejného zdraví (2003–2008) Úř. věst. L 271, 9.10.2002, s. 1.

⁽²⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 20/2004/ES ze dne 8. prosince 2003, kterým se zřizuje obecný rámec financování opatření Společenství na podporu spotřebitelské politiky v letech 2004 až 2007, Úř. věst. L 5, 9.1.2004, s. 1.

⁽³⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1513/2002/ES ze dne 27. června 2002 o šestém rámcovém programu Evropského společenství pro výzkum, technický rozvoj a demonstrace přispívajícím k vytvoření Evropského výzkumného prostoru a k inovacím (2002–2006), Úř. věst. L 232, 29.8.2002, s. 1.

II

(Sdělení)

SDĚLENÍ ORGÁNŮ A INSTITUCÍ EVROPSKÉ UNIE

KOMISE

JEDNOTNÉ POUŽITÍ KOMBINOVANÉ NOMENKLATURY (KN)

(Zařazení zboží)

(2007/C 164/02)

Vysvětlivky přijaté v souladu s procedurou definovanou v čl. 10 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku ⁽¹⁾

Vysvětlivky ke kombinované nomenklatuře Evropských Společenství ⁽²⁾ se mění následovně:

Na straně 354 se vkládá následující text:

„8701 90 11 až 8701 90 90 Ostatní

Do těchto podpoložek patří tzv. „terénní vozidla“ (*all terrain vehicles* – ATV), která jsou konstrukčně řešena jako tahače s následujícími charakteristikami:

- jediné sedadlo pro řidiče;
- standardní vlečný hák;
- řízení pomocí řídítek se dvěma rukojetmi s ovládáním;
- řízení je zajištěno natáčením dvou předních kol a je založeno na automobilovém řídicím systému (Ackermanův způsob řízení);
- brzdy na všech kolech;
- automatická spojka a zpátečka;
- motor speciálně sestrojený pro provoz v náročném terénu tak, aby při nízkých otáčkách vyvinul dostatečný pohon pro vlečení připojeného zařízení;
- kola jsou poháněna pomocí hřídele a ne pomocí řetězu;
- pneumatiky všech těchto vozidel mají hrubý vzorek vhodný do těžkého terénu;
- tažná síla nebrzděného tahače je nejméně dvojnásobek vlastní hmotnosti.

Pokud tato vozidla splňují všechny výše uvedené charakteristiky a jsou v souladu s vysvětlivkami podpoložek 8701 90 11 až 8701 90 50, zařazují se jako zemědělské a lesnické traktory. V ostatních případech patří do podpoložky 8701 90 90.

Pokud nevyhovují výše uvedeným charakteristikám zařazují se tzv. „terénní vozidla“ (*all terrain vehicles* – ATV) do čísla 8703.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Rady (ES) č. 580/2007 (Úř. věst. L 138, 30.5.2007, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. C 50, 28.2.2006, s. 1.

Do těchto podpoložek rovněž nepatří tzv. „terénní čtyřkolky“ („quads“) (číslo 8703 nebo podpoložka 9503 00 10 (viz vysvětlivky k této podpoložce)).“

Na straně 372 se vkládá následující text:

„9403 Ostatní nábytek a jeho části a součásti

Stoly vyrobené z různých materiálů jsou zařazeny podle materiálu ze kterého je vyrobena nosná konstrukce (nohy a rám), pokud, podle všeobecného pravidla 3 b) pro výklad kombinované nomenklatury, materiál vrchní desky nedává stolu podstatné rysy, např. není-li vyšší hodnoty (to by mohl být případ povrchu vyrobeného z drahých kovů, skla, mramoru, vzácného dřeva).“

Na straně 375 se vkládá následující text:

„9505 Výrobky pro slavnosti, karnevaly nebo jiné zábavy, včetně kouzelnických rekvizit a žertovných výrobků

Mimo příkladů uvedených ve Vysvětlivkách k HS k číslu 9505 (A) musí mít předměty zařazované jako výrobky pro slavnosti dekorativní hodnotu (design a ozdoba) a být výhradně navrhnuté, vyráběné a uznané jako výrobky pro slavnosti. Tyto výrobky se používají během konkrétního dne nebo období během roku.

Tyto předměty jsou v souladu s jejich konstrukcí a designem (otisky, ozdoby, symboly nebo nápisy) určeny k použití během konkrétní slavnosti.

„Slavnost“ je konkrétní den nebo období během roku vyhrazené společenstvím, spojené s charakteristickými symboly a zvláštními zvyky. Některé z těchto slavností pocházejí z období starověku a jsou spojeny s rituálními obřady náboženských svátků; jiné se mohou oslavovat a hrají důležitou roli v národním životě. Příkladem takových událostí jsou Vánoce, Velikonoce, Halloween, Svatý Valentýn, narozeniny a svatby.

Následující předměty se rovněž považují za výrobky pro slavnosti:

- figurky oblečené ve slavnostních šatech představující témata z jednotlivých ročních období nebo provádějící činnosti spojené s jednotlivými ročními obdobími;
- umělé dýně pro Halloween (též s úsměvem);
- výrobky tradičně používané během velikonočních svátků (například umělá velikonoční vajíčka (nepoužívaná pro účely balení), žlutá velikonoční kuřátka a velikonoční zajíčky);
- papírové ozdoby spojené s konkrétní slavností, které se umísťují kolem cukrářských výrobků;
- keramické výrobky s slavnostním designem a určené pro dekorativní účely.

Výrobky s užitkovou funkcí jsou vyloučeny i v případě, že jejich design nebo zdobení je vhodné pro určitou slavnost.

Do tohoto čísla nepatří:

- a) hračky, včetně vycpaných zvířat a her;
 - b) permanentní ozdobné magnety (obecně nazývané „magnety na lednici“)
 - c) fotografické rámečky;
 - d) velikonoční vajíčka používaná pro účely balení;
 - e) sochy andělů;
 - f) miniaturní ozdoby (například ve formě taštičky nebo zvonu) používané jako obal na čokoládu nebo cukrovinky;
 - g) nádoby a krabice (například ve formě vánočního stromku nebo Mikuláše);
 - h) svícny se slavnostními ozdobami;
 - ij) keramické výrobky se slavnostním designem a s užitkovou funkcí;
 - k) ubrusy, prostírání a ubrousky se slavnostní ozdobou;
 - l) oděvy a kostýmy.“
-

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ A INSTITUCÍ EVROPSKÉ UNIE

KOMISE

Směnné kurzy vůči euru ⁽¹⁾

17. července 2007

(2007/C 164/03)

1 euro =

měna	směnný kurz	měna	směnný kurz
USD americký dolar	1,3771	RON rumunský lei	3,1279
JPY japonský jen	168,07	SKK slovenská koruna	33,161
DKK dánská koruna	7,4412	TRY turecká lira	1,7617
GBP britská libra	0,6732	AUD australský dolar	1,5755
SEK švédská koruna	9,1613	CAD kanadský dolar	1,438
CHF švýcarský frank	1,6554	HKD hongkongský dolar	10,7682
ISK islandská koruna	82,8	NZD novozélandský dolar	1,7398
NOK norská koruna	7,8845	SGD singapurský dolar	2,0895
BGN bulharský lev	1,9558	KRW jihokorejský won	1 264,45
CYP kyperská libra	0,5842	ZAR jihoafrický rand	9,6166
CZK česká koruna	28,271	CNY čínský juan	10,4149
EEK estonská koruna	15,6466	HRK chorvatská kuna	7,2925
HUF maďarský forint	245,83	IDR indonéská rupie	12 469,64
LTL litevský litas	3,4528	MYR malajsijský ringgit	4,7441
LVL lotyšský latas	0,6973	PHP filipínské peso	62,217
MTL maltská lira	0,4293	RUB ruský rubl	35,073
PLN polský zlotý	3,7511	THB thajský baht	41,588

⁽¹⁾ Zdroj: referenční směnné kurzy jsou publikovány ECB.

V

(Oznámení)

SPRÁVNÍ POSTUPY

CEDEFOP

VEŘEJNÁ VÝZVA K PŘEDKLÁDÁNÍ NÁVRHŮ – GP/D/ReferNet-FPA/001/07

ReferNet – Evropská síť referencí a odborných znalostí pro odborné vzdělávání a přípravu

(2007/C 164/04)

1. Cíle a popis

Evropská síť referencí a odborných znalostí pro odborné vzdělávání a přípravu (ReferNet) se skládá z národních konsorcií jednotlivých členských států EU, na Islandu a v Norsku. Konsorcia jsou tvořena organizacemi aktivními v oblasti odborného vzdělávání a přípravy. Každé konsorcium je vedeno národním koordinátorem.

V zájmu usnadnění těchto činností se zveřejňuje tato výzva k předkládání návrhů národních konsorcií nebo klíčových organizací aktivních v oblasti odborného vzdělávání a přípravy. Za každý členský stát EU, Norsko a Island bude vybrán jeden příjemce. Národní konsorcium bude spolupracovat s národním zástupcem pro ReferNet a s agenturou Cedefop na provádění a validaci těchto činností.

Hlavním cílem této výzvy je vybrat jednoho úspěšného žadatele (jednu organizaci nebo jedno konsorcium) z každé způsobilé země a uzavřít s ním čtyřletou rámcovou partnerskou dohodu za účelem vytvoření a vedení reprezentativního národního konsorcia klíčových organizací v oblasti odborného vzdělávání a přípravy, které bude podporovat Cedefop a provádět s partnery konsorcia činnosti dohodnuté každý rok v ročním akčním plánu (viz oddíl 3). Provádění rámcové partnerské dohody pro ReferNet podléhá úpravě ročního pracovního programu na základě rozhodnutí řídicí rady agentury Cedefop v posledním čtvrtletí roku 2007.

Kromě vytvoření rámcového partnerství tato výzva také vyžaduje, aby žadatelé navrhli akční plán na rok 2008.

Činnosti v akčním plánu každého konsorcia budou vybrány z činností uvedených v části „rozsah činností“. Ačkoliv koordinátor musí prokázat, že konsorcium je způsobilé všechny uvedené činnosti vykonávat, je třeba upozornit, že ne všechny uvedené činnosti bude muset konsorcium provádět každý rok.

Roční působení konsorcia bude financováno zvláštní grantovou dohodou uzavíranou každý rok. Grant se bude lišit podle velikosti země a podle prováděných kroků (souboru činností).

2. Rozpočet a doba trvání projektu

Odhadovaný rozpočet, který je k dispozici pro čtyřleté trvání rámcových partnerských dohod, činí **4 000 000 EUR** v závislosti na rozhodnutích rozpočtového orgánu.

Celkový rozpočet na rok 2008 (trvání projektu: 12 měsíců) činí pro 27 členských států, Island a Norsko **925 000 EUR**.

Celkový rozpočet bude rozdělen na základě tří skupin zemí podle počtu obyvatel:

- skupina zemí 1: Kypr, Estonsko, Lotyšsko, Litva, Lucembursko, Malta, Slovinsko a Island. Maximální výše grantu: 22 580 EUR.
- skupina zemí 2: Rakousko, Belgie, Bulharsko, Česká republika, Dánsko, Finsko, Řecko, Maďarsko, Irsko, Nizozemsko, Portugalsko, Rumunsko, Slovenská republika, Švédsko a Norsko. Maximální výše grantu: 32 590 EUR.
- skupina zemí 3: Francie, Německo, Itálie, Polsko, Španělsko, Spojené království. Maximální výše grantu: 42 585 EUR.

Grant Společenství je finančním příspěvkem na náklady příjemce (nebo spolupříjemců), který musí doplnit vlastní finanční příspěvek nebo místní, regionální, národní či soukromé příspěvky. Celkový příspěvek Společenství nepřekročí 70 % způsobilých nákladů.

Cedefop si vyhrazuje právo neposkytnout veškeré prostředky z rozpočtu, který je k dispozici.

3. Kritéria způsobilosti

Žádosti, které splní kritéria způsobilosti, budou podrobeny vyhodnocení.

3.1 Způsobilé organizace

Má-li být žadatel (národní koordinátor) považován za způsobilého, musí splnit tyto požadavky:

- musí být veřejnou nebo soukromou organizací s právním statutem a právní subjektivitou (žádosti tedy nesmí podávat fyzické osoby – tj. jednotlivci),
- musí vést národní konsorcium, jehož složení představuje rozmanitost zainteresovaných stran v zemi,
- musí být schopen vykonávat všechny činnosti v rozsahu činností rozepsaných v oddíle 3 úplného znění výzvy k předkládání návrhů (sběr a analýza informací, výzkum, dokumentace a databáze, šíření a podpora).

3.2 Způsobilé země

Způsobilé jsou žádosti z těchto zemí:

- EU 27 (Rakousko, Belgie, Bulharsko, Kypr, Česká republika, Dánsko, Estonsko, Finsko, Francie, Německo, Řecko, Maďarsko, Irsko, Itálie, Lotyšsko, Litva, Lucembursko, Malta, Nizozemsko, Polsko, Portugalsko, Rumunsko, Slovenská republika, Slovinsko, Španělsko, Švédsko, Spojené království),
- Norsko a Island.

Organizace se sídlem v jiných než ve výše uvedených zemích nejsou způsobilé.

3.3 Způsobilé návrhy

Musí být dodržena lhůta pro předložení návrhů a všechna ostatní formální kritéria způsobilosti uvedená v oddíle 13 úplného znění výzvy k předkládání návrhů.

Cedefop si vyhrazuje právo nebrat v potaz návrhy, které jsou ve stanovené lhůtě stále neúplné. Vyhrazuje si také právo požádat o dodatečné informace nutné k přijetí konečného rozhodnutí o udělení finanční podpory.

4. Lhůta

Žádosti o rámcovou partnerskou dohodu A akční plán na rok 2008 musí být poslány **nejpozději 14. září 2007**.

Navrhovaný akční plán na rok 2008 pro udělení zvláštní grantové dohody na rok 2008 (viz přílohu I úplného znění výzvy k předkládání návrhů) musí začínat v lednu 2008 a trvat 12 měsíců.

5. Další informace

Podrobnosti výzvy k předkládání návrhů, formulář žádosti a její přílohy jsou dostupné na internetové stránce agentury Cedefop na této adrese:

<http://www.cedefop.europa.eu/index.asp?section=3&sub=2>

Žádosti musejí splňovat požadavky uvedené v úplném znění výzvy a musejí být předkládány na poskytnutých oficiálních formulářích.

Hodnocení návrhů bude vycházet ze zásad transparentnosti a rovného zacházení.

Všechny způsobilé žádosti vyhodnotí výbor podle kvantitativních a kvalitativních kritérií pro udělení vymezených v úplném znění výzvy. K účasti na hodnotícím postupu budou přizváni externí odborníci.

POSTUPY TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ POLITIKY HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

KOMISE

STÁTNÍ PODPORA – FRANCIE

Státní podpora C 17/07 (ex NN 19/07) – Regulované sazby elektřiny ve Francii

Výzva k podání připomínek podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES

(Text s významem pro EHP)

(2007/C 164/05)

Dopisem ze dne 13. června 2007 uvedeným v závazném znění na stránkách, jež následují po tomto shrnutí, oznámila Komise Francii své rozhodnutí zahájit řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES týkající se výše uvedených opatření.

Zúčastněné strany mohou podat své připomínky k podporám, vůči nimž Komise zahájí řízení, do jednoho měsíce ode dne zveřejnění tohoto shrnutí a dopisu, který za ním následuje, na adresu Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž Evropské komise:

Commission européenne
Direction générale de la Concurrence
Greffé des Aides d'Etats
B-1049 Bruxelles
Fax: (32-2) 296 12 42

Tyto připomínky budou sděleny Francii. Zúčastněné strany podávající připomínky mohou písemně a s uvedením důvodů požádat o zachování důvěrnosti ohledně své totožnosti.

SHRNUTÍ

1. POPIS OPATŘENÍ

Koneční spotřebitelé mohou ve Francii nakupovat elektřinu dvěma hlavními způsoby: na liberalizovaném a regulovaném trhu.

Na liberalizovaném trhu spotřebitelé nakupují elektřinu od dodavatelů, což mohou být buď původní operátoři, nebo noví účastníci na trhu. Část ceny za energii představuje výsledek dohody mezi zákazníkem a dodavatelem. Často odráží náklady dodavatele související s nákupem elektřiny na velkoobchodním trhu. Spotřebitel rovněž platí cenu za dodávku energie a využití sítí, kam patří zejména náklady na dopravu a distribuci elektřiny.

Na regulovaném trhu nakupují spotřebitelé elektřinu výlučně od státem určených distributorů. Nejčastěji se jedná o podnik „Electricité de France“. Ceny jsou finální a zcela regulované státem, který je stanovuje v ministerské vyhlášce. Tyto regulované ceny se označují jako „sazby“.

V několika posledních letech se ceny na trhu s elektřinou podstatně zvýšily, ale tyto sazby zůstaly poměrně stabilní. V důsledku toho jsou v současné době některé kategorie regulovaných sazeb zjevně nižší než tržní cena. Konkrétně jde o sazby nazývané „žlutá“ a „zelená“.

Zákazníci, kteří opustili regulovaný trh, se na něj až do začátku roku 2007 nemohli vrátit. Volba liberalizovaného trhu byla tedy nezvratná. Francouzské orgány v nedávné době částečně umožnily, za splnění příslušných podmínek, návrat na regulovaný trh tím, že vytvořily systém „sazeb při návratu“.

V rámci tohoto systému mohou zákazníci, kteří z důvodu vstupu na liberalizovaný trh opustili regulovaný trh, požádat o přiznání nové regulované sazby za nákup elektřiny, a to na dobu dvou let. Zároveň jim je však ve vztahu k této sazbě udělena sankce ve výši 10 % až 23 %. Navzdory této sankci jsou použitelné sazby mnohem nižší, než je tržní cena variant „žlutá“ a „zelená“.

Francie zavedla za účelem financování tohoto systému dva příspěvky; jeden se uplatňuje na všechny francouzské spotřebitele a druhý na velké producenty elektřiny z jaderných a vodních zdrojů.

2. ROZBOR OPATŘENÍ

Komise provedla rozbor prvku podpory obsaženého v těchto dvou systémech regulovaných sazeb při jejich uplatňování na zákazníky, kteří nespádají do kategorie domácností. Komise konstatovala, že tyto regulované sazby byly alespoň částečně financovány ze státních prostředků. Komise navíc dospěla k závěru, že Francie prostřednictvím „žluté“ a „zelené“ sazby poskytla některým spotřebitelům nespádajícím do kategorie domácností selektivní výhodu, čímž ovlivnila obchod mezi členskými státy. Tyto závěry platí také pro sazby použitelné na zákazníky, kteří dosud nevyužili své právo volby trhu, i pro sazby při návratu.

Komise přezkoumala podporu, aby mohla určit, zda ji lze považovat za slučitelnou se společným trhem. V této fázi rozboru se Komise domnívá, že se nepoužije žádná z výjimek uvedených v čl. 87 odst. 2 a 3 Smlouvy o ES.

Komise následně provedla rozbor podpory, aby mohla konstatovat, zda ji lze pokládat za náhradu za poskytování služeb v obecném hospodářském zájmu ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/54/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 96/92/ES ⁽¹⁾ (dále jen „směrnice“).

Článek 3 směrnice obsahuje pravidla použitelná na služby v obecném hospodářském zájmu. Odstavec 3 tohoto článku stanoví: „Členské státy zabezpečí, aby alespoň všichni zákazníci v domácnostech, a pokud to členské státy uznají za vhodné, i malé podniky (především podniky s méně než 50 zaměstnanci a s ročním obrátem nebo bilanční sumou nejvýše 10 miliónů eur) mohli využívat univerzální služby, což znamená mít na jejich území právo na dodávky elektřiny ve stanovené kvalitě za přiměřené, jednoduše a jasně srovnatelné a průhledné ceny.“

S ohledem na výše uvedené se Komise v této fázi rozboru domnívá, že regulované sazby nelze považovat za službu v obecném hospodářském zájmu, neboť se vedle malých podniků uplatňují i na další spotřebitele nespádající do kategorie domácností. Upozorňuje rovněž na skutečnost, že povinnost dodávat elektřinu za regulované sazby nelze omezit ani časově ani splněním specifických podmínek. Komise má proto pochybnosti o slučitelnosti těchto sazeb se společným trhem, neboť se uplatňují na spotřebitele, kteří nespádají do kategorie domácností ani do kategorie malých podniků.

3. ZÁVĚR

Komise ve věci těchto opatření zahajuje formální vyšetřovací řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES.

Komise žádá, aby jí Francie poskytla veškeré informace, které by mohly napomoci při hodnocení tohoto opatření.

Podle článku 14 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 může být od příjemce požadováno navrácení všech protiprávních podpor.

Všichni účastníci řízení mohou předložit své připomínky do jednoho měsíce ode dne zveřejnění.

ZNĚNÍ DOPISU

„Par la présente, la Commission a l'honneur d'informer la France qu'après avoir examiné les informations fournies par les autorités françaises sur les mesures citées en objet, elle a décidé d'ouvrir la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du traité CE.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 15.7.2003, s. 37.

1. PROCÉDURE

1. Dans le cadre de l'examen de mesures d'aides d'État dans le secteur de l'électricité concernant d'autres États membres, la Commission est venue à connaître des modalités du régime de tarifs réglementés de l'électricité en France. La Commission a ouvert un dossier à cet égard le 9 novembre 2006 sous le numéro de registre CP 245/2006.
2. Par courrier réf. D/59883 du 24 novembre 2006 la Commission a demandé aux autorités françaises des informations sur les mesures en objet. Les autorités françaises ont transmis ces informations par courrier du 26 décembre 2006, enregistré par la Commission le même jour.

2. DESCRIPTION DES MESURES EN EXAMEN

3. Le fonctionnement du secteur de l'électricité en France est régi par la loi n° 2000-108 du 10 février 2000 relative à la modernisation et au développement du service public de l'électricité ⁽²⁾ (ci-après dénommée "loi n° 2000-108").
4. Deux catégories de clients finaux coexistent dans ce secteur. Les clients éligibles et les clients non éligibles. Les clients éligibles peuvent choisir leur fournisseur d'électricité. En application des dispositions de la directive 2003/54/CE du Parlement européen et du Conseil du 26 juin 2003 concernant des règles communes pour le marché intérieur de l'électricité et abrogeant la directive 96/92/CE ⁽³⁾, tous les clients non résidentiels ⁽⁴⁾ sont éligibles depuis le 1er juillet 2004. À compter du 1er juillet 2007, tous les clients, y compris les clients résidentiels ⁽⁵⁾, seront éligibles.
5. L'article 22 de la loi n° 2000-108 dispose que les clients éligibles peuvent choisir librement leur fournisseur d'électricité. Les clients éligibles ayant exercé ce droit (ci-après dénommés "les clients ayant exercé leur éligibilité") achètent leur électricité dans des conditions de marché, à un prix final dont la part correspondant à l'énergie fournie est le résultat d'une libre négociation entre client et fournisseur. Le prix final contient également une part correspondant à l'acheminement de l'électricité et aux charges d'utilisation du réseau. Le montant de cette part demeure réglementé par l'État.
6. Pour les clients non éligibles, ainsi que les clients éligibles n'ayant pas exercé leur éligibilité, la loi instaure un "service public de l'électricité". Le service public de l'électricité est un système de fourniture d'électricité aux clients finaux qui reste intégralement réglementé par l'État. Dans ce système, les clients achètent l'électricité à un fournisseur désigné par l'État et à des prix réglementés, appelé "tarifs réglementés de vente d'électricité".
7. L'État désigne les fournisseurs chargés de la distribution d'électricité dans le cadre du service public de l'électricité selon des zones de compétence géographique. Il s'agit dans la très grande majorité des cas ⁽⁶⁾ de l'entreprise *Électricité de France* (ci-après dénommée "EDF"). Dans certaines zones d'étendue limitée, d'autres entreprises qu'EDF sont désignées. Ces entreprises sont généralement connues sous le nom de Distributeurs Non Nationalisés (ci-après "DNNs") ou parfois d' "entreprises locales de distribution", les deux appellations recouvrant la même notion. Les DNNs sont le plus souvent des régies, des sociétés d'économie mixte ou des sociétés d'intérêt collectif agricole d'électricité.
8. EDF possède sa propre branche de génération d'électricité. Les DNNs, quant à eux, s'approvisionnent le plus souvent en électricité auprès d'EDF, à des prix eux-mêmes réglementés, appelés "tarifs de cession de l'électricité aux distributeurs non nationalisés".
9. Les tarifs réglementés de vente d'électricité sont fixés par arrêté ministériel. Ils font l'objet d'un avis de la Commission de Régulation de l'Énergie (ci-après dénommée "CRE"). La périodicité de leur révision n'est pas systématique. Le dernier arrêté de fixation des tarifs en date est l'arrêté du 10 août 2006 relatif aux prix de l'électricité ⁽⁷⁾. Les tarifs y étaient augmentés de 1,7 % en moyenne par rapport aux tarifs précédents, qui n'avaient pas été modifiés depuis 2004.

⁽²⁾ JORF n° 35 du 11.2.2000, p. 2143. Cette loi a été modifiée à plusieurs reprises, la dernière fois par la loi n° 2007-290 du 5 mars 2007 instituant le droit au logement opposable et portant diverses mesures en faveur de la cohésion sociale (JORF n° 55 du 6.3.2007, p. 4190).

⁽³⁾ JO L 176 du 15.7.2003, p. 37.

⁽⁴⁾ L'article 2.11 de la directive 2003/54/CE définit les clients non résidentiels comme les personnes physiques ou morales achetant de l'électricité non destinée à leur usage domestique. Cette définition englobe les producteurs et les clients grossistes.

⁽⁵⁾ L'article 2.10 de la directive 2003/54/CE définit les clients non résidentiels comme les clients achetant de l'électricité pour leur propre consommation domestique, ce qui exclut les activités commerciales ou professionnelles.

⁽⁶⁾ EDF indique que sa branche distribution fournit environ 95 % du volume d'électricité concerné. Source: Brochure intitulée "Tarif d'Utilisation de Réseau Public de Distribution d'Électricité", EDF Réseau Distribution, pp. 4-5.

⁽⁷⁾ JORF n° 186 du 12 août 2006, p. 12005.

10. Les tarifs réglementés de vente d'électricité sont segmentés par catégories d'utilisateurs, dites "options tarifaires". Les options tarifaires sont fonction de paramètres tels que la puissance de raccordement, la durée d'utilisation ou la possibilité d'effacement du client. Certains clients peuvent être couverts par plusieurs options tarifaires et doivent alors choisir entre celles-ci.
11. Les options sont regroupées en trois grands groupes, appelés tarifs "bleus", "jaunes" et "verts".
- Les tarifs bleus regroupent les clients raccordés au réseau en basse tension, et dont la puissance souscrite est inférieure ou égale à 36 kVA. Il s'agit généralement des clients résidentiels et des petits clients non résidentiels.
 - Les tarifs jaunes regroupent les clients raccordés au réseau en basse tension et dont la puissance souscrite est strictement supérieure à 36 kVA. Il s'agit généralement de clients non résidentiels de taille moyenne.
 - Les tarifs verts regroupent les clients raccordés au réseau en haute tension. Il s'agit généralement de grands clients non résidentiels.
12. Les tarifs réglementés de vente d'électricité sont des prix intégrés qui incluent le prix de la fourniture d'énergie ainsi que l'ensemble des charges d'acheminement et d'utilisation des réseaux. Selon les autorités françaises, ces prix sont en moyenne de:

Option	Tarif bleu	Tarif jaune	Tarif vert
Du 1.1.2004 au 15.8.2006	87 EUR/MWh	68 EUR/MWh	50 EUR/MWh
Depuis le 16.8.2006	88 EUR/MWh	69 EUR/MWh	52 EUR/MWh

13. La version originale de la loi n° 2000-108 prévoyait que les clients ayant exercé leur éligibilité ne puissent par la suite revenir dans le cadre des tarifs réglementés de vente d'électricité. Le choix du marché libéralisé était donc irréversible.
14. La loi n° 2006-1537 du 7 décembre 2006 relative au secteur de l'énergie ⁽⁸⁾ a modifié cet état de fait en instaurant le système du "*tarif réglementé transitoire d'ajustement du marché*" (ci-après dénommé "tarif de retour").
15. Le système du tarif de retour permet aux clients ayant exercé leur éligibilité de bénéficier à nouveau de conditions tarifaires réglementées, sous certaines conditions.
16. Les clients ayant exercé leur éligibilité doivent signaler leur intention de bénéficier des tarifs de retour avant le 1er juillet 2007. Ils bénéficient alors des tarifs de retour pour une période de deux ans à compter de la date de la demande. La loi prévoit qu'un rapport envisageant la prolongation du dispositif au-delà de cette période de deux ans doit être présenté au parlement avant le 31 décembre 2008.
17. Les clients bénéficiant du tarif de retour gardent le fournisseur qu'ils avaient choisi en application des dispositions de l'article 22 de la loi n° 2000-108. Le contrat de fourniture qu'ils avaient conclu avec ce fournisseur reste d'application dans toutes ses dispositions, à l'exception du prix, qui est remplacé par le tarif réglementé transitoire d'ajustement du marché ⁽⁹⁾.
18. Comme les tarifs réglementés de vente d'électricité, les tarifs de retour sont des prix intégrés qui incluent le prix de la fourniture d'énergie ainsi que l'ensemble des charges d'acheminement et d'utilisation des réseaux. Leur valeur est fixée par arrêté ministériel, par référence au tarif réglementé de vente d'électricité qui serait applicable à un consommateur présentant les mêmes caractéristiques et qui n'aurait pas exercé son éligibilité. L'arrêté du 3 janvier 2007 fixant le niveau du tarif réglementé transitoire d'ajustement du marché ⁽¹⁰⁾ fixe les valeurs relatives suivantes.
- pour le tarif bleu, 10 % de plus que le tarif réglementé de vente d'électricité,
 - pour le tarif jaune, 20 % de plus que le tarif réglementé de vente d'électricité,
 - pour le tarif vert, 23 % de plus que le tarif réglementé de vente d'électricité.

⁽⁸⁾ JORF n° 284 du 8.12.2006, p. 18531. Cette loi est une des modifications de la loi n° 2000-108.

⁽⁹⁾ Source: "Note interprétative sur la mise en œuvre du tarif réglementé transitoire d'ajustement du marché". Ministère de l'Industrie:

http://www.industrie.gouv.fr/energie/electric/note-interpretative-tarif_retour.pdf.

⁽¹⁰⁾ JORF n° 4 du 5 janvier 2007, p. 170.

Il en résulte les valeurs moyennes suivantes:

Tarif bleu	Tarif jaune	Tarif vert
96,8 EUR/MWh	82,8 EUR/MWh	63,96 EUR/MWh

19. Les fournisseurs d'électricité qui alimentent leurs clients au tarif de retour et qui établissent qu'ils ne peuvent produire eux-mêmes ou se procurer l'électricité en question à un prix inférieur à la part des tarifs de retour correspondant à la fourniture d'énergie bénéficient d'une compensation entre leurs coûts et les recettes provenant du tarif de retour. Cette compensation est plafonnée.
20. La compensation est financée par le revenu de deux prélèvements.
- Une part de la "contribution au service public de l'électricité", charge payable par l'ensemble des clients et instaurée par le I de l'article 5 de la loi n° 2000-108. Cette part ne peut excéder 0,55 EUR/MWh.
 - Une contribution due par les producteurs d'électricité exploitant des installations d'une puissance installée totale de plus de 2 GW. Cette contribution est assise sur leur production d'électricité d'origine nucléaire et hydraulique au cours de l'année précédente. Elle ne peut excéder 1,3 EUR/MWh d'origine nucléaire ou hydraulique. Cette contribution est versée à la Caisse des dépôts et consignations.
21. Dans le cas où les prélèvements ci-dessus ne suffiraient pas à payer la totalité des compensations pour une année donnée, le manque à collecter est ajouté au montant des charges à prélever l'année suivante.

3. EVALUATION DES MESURES — EXISTENCE D'AIDE D'ÉTAT

22. Par la suite, les tarifs réglementés de vente d'électricité seront dénommés "tarifs standards". Les tarifs réglementés transitoires d'ajustement du marché continueront à être dénommés "tarifs de retour".
23. La Commission a analysé l'existence d'un élément d'aide d'État au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité CE dans le chef des clients non résidentiels bénéficiant de l'un des deux systèmes de tarifs.
24. Par ailleurs, pour ce qui concerne les tarifs standards, la Commission a limité son examen à la période commençant à la libéralisation au 1er juillet 2004. C'est en effet à cette date que tous les clients non résidentiels sont devenus éligibles, en application des dispositions de la directive 2003/54/CE. Auparavant, seule une petite minorité d'entreprises étaient éligibles.
25. Il y a aide d'État au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité CE lorsqu'une mesure accorde un avantage à certains entreprises ou certaines productions, que cette mesure est sélective, qu'elle est financée par des ressources d'État et qu'elle affecte ou menace d'affecter les échanges entre États membres.

3.1. Avantage

26. Il y a avantage si une mesure étatique permet à une entreprise de ne pas supporter des charges auxquelles elle devrait normalement faire face en l'absence de la mesure. Le paiement de l'approvisionnement en électricité est clairement une charge dont une entreprise est normalement redevable. Il convient donc d'analyser si les mesures en examen résultent dans un allègement de cette charge.
27. La Commission a donc analysé si les tarifs standards et de retour permettaient à leurs bénéficiaires de s'approvisionner en électricité à un prix plus avantageux que celui qui prévaudrait en leur absence, c'est à dire les prix du marché.
28. La Commission note en premier chef que les autorités françaises elles-mêmes semblent estimer que cela est bien le cas. Sur son site web, le Ministère français de l'Industrie indique que "il [le tarif de retour] offre une réponse adaptée aux entreprises confrontées à la hausse récente des prix de l'électricité". Plus loin, il est écrit que "[le tarif de retour] sera ainsi significativement inférieur au prix constatés actuellement sur les marchés" ⁽¹¹⁾. Par ailleurs, comme les tarifs de retour sont au minimum de 10 % supérieurs aux tarifs standards, l'affirmation qui précède est encore plus valable pour ces derniers.

⁽¹¹⁾ <http://www.industrie.gouv.fr/energie/electric/tarif-retour.htm>.

29. La Commission a cherché à confirmer cette affirmation déjà claire provenant des autorités françaises elles-mêmes par sa propre analyse.
30. Pour ce faire, elle a utilisé une courbe de l'évolution des prix de marché de gros de l'électricité transmise par les autorités françaises. Il s'agit d'une estimation des prix de gros de l'électricité pour un contrat annuel en fourniture de base. On peut considérer qu'il s'agit d'une estimation raisonnable du prix de gros payable par un consommateur industriel, et d'une estimation conservatrice du prix de gros payable par les autres types de consommateurs, puisque ces derniers ont un profil d'utilisation marquant un pic en heure de pointe, où l'électricité est plus chère, et un creux durant la nuit, où l'électricité est moins chère.
31. Selon cette courbe, les prix ont été à peu près stables entre 30 et 35 EUR/MWh durant l'année 2004, puis ont augmenté régulièrement en 2005 pour atteindre plus de 50 EUR/MWh à la fin de l'année 2005. Durant l'année 2006 ⁽¹²⁾, les prix ont fluctué entre 50 et 60 EUR/MWh avec une moyenne d'environ 55 EUR/MWh. Cette courbe est par ailleurs cohérente avec les données issues du rapport d'activité 2006 de la CRE ⁽¹³⁾, qui sont reproduites dans le graphe au point 37 ci-dessous pour faciliter les comparaisons numériques.
32. L'année 2007 est en cours et il est donc impossible de connaître encore l'évolution des prix pour toute l'année, et donc d'en calculer une moyenne. Selon les indications partielles disponibles pour les premiers mois de l'année, les prix de marché pour un contrat annuel en fourniture de base se sont situés autour de 50 EUR/MWh, avec une tendance à la hausse depuis mars.
33. Ces prix de marché sont des prix de gros, c'est-à-dire hors coûts d'acheminement et d'utilisation du réseau. Pour pouvoir les comparer aux tarifs, qui sont des prix intégrés, il convient de retrancher de ces tarifs la part correspondant à l'acheminement et à l'utilisation du réseau, pour n'en conserver que la part correspondant à la fourniture d'énergie.
34. L'estimation de la part des tarifs correspondant à l'acheminement et à l'utilisation du réseau est complexe, en raison de la grande variété des options de tarifs. Les autorités françaises n'ont pas fourni d'estimation de ces coûts à la Commission, et se sont contentées d'indiquer qu'il faudrait en tenir compte pour une comparaison significative des prix de gros avec les tarifs.
35. Selon la Chambre de commerce et d'industrie de Paris, ces coûts représenteraient entre 30 % et plus de 50 % du prix total de l'électricité selon la puissance souscrite et la tension de raccordement ⁽¹⁴⁾.
36. Dans un communiqué de presse du 18 août 2006, la société POWEO estime quant à elle la part des coûts d'acheminement à près de 45 % du tarif pour un client professionnel ⁽¹⁵⁾.
37. Au vu de ce qui précède, la Commission a retenu pour son analyse une valeur estimée de 40 % pour la part des coûts d'acheminement et d'utilisation du réseau sur le prix total de l'électricité dans les tarifs. La Commission en a déduit les estimations suivantes pour la part du tarif correspondant à la fourniture d'énergie.

Option	Part fourniture du tarif standard (EUR/MWh)		Part fourniture du tarif de retour (EUR/MWh)
	Jusqu'au 15.6.2006	Depuis le 16.6.2006	
Bleu	52,2	52,8	61,6
Jaune	40,8	41,4	55,2
Vert	30	31,2	43,16

Notes Les estimations des tarifs standards sont fondées sur les moyennes données au point 12. Les estimations des tarifs de retour sont fondées sur les moyennes données au point 18. Les parts fournitures sont obtenues en retranchant du tarif concerné 40 % du tarif standard correspondant. La Commission note que les valeurs obtenues, qui sont conservatrices, sont cohérentes avec celles de la figure 44 du rapport d'activité cité à la note de bas de page 13.

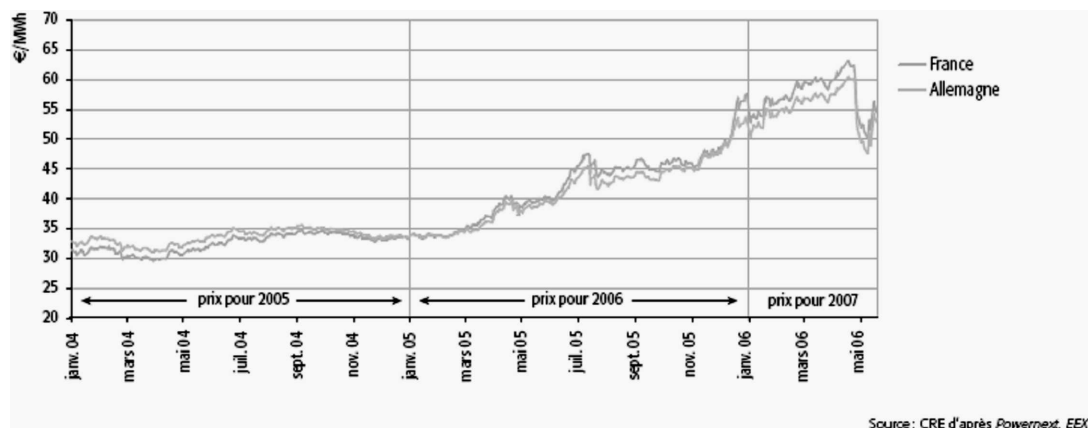
⁽¹²⁾ La courbe s'arrête au 22.11.2006.

⁽¹³⁾ CRE. Rapport d'activité 2006, 5.7.2006, partie 3: la régulation du marché de l'électricité, p. 58: <http://www.cre.fr/fr/content/download/3625/66567/file/1152782313089.pdf>.

⁽¹⁴⁾ <http://www.environnement.ccip.fr/energie/electricite/reseau-transport-electricite.htm>.

⁽¹⁵⁾ Source: POWEO, cité par Companynews: http://www.companynewsgroup.com/imprimer.asp?co_id=111260.

On reproduit ici le graphe de l'évolution des prix extrait du rapport du CRE mentionné au point 31 pour faciliter les comparaisons numériques ⁽¹⁶⁾.

38. Il résulte de ce qui précède que, même avec cette estimation conservatrice, les tarifs verts standard sont presque toujours inférieurs aux prix de marché en 2004. A compter de 2005, ils sont systématiquement inférieurs aux prix de marché, et de manière significative. Les tarifs de retour verts sont sensiblement inférieurs aux prix constatés sur les mois de 2007 pour lesquels des données partielles existent d'ores et déjà.
39. La même conclusion peut être tirée pour les tarifs standards jaunes au moins à compter de mi 2005, dans une ampleur moindre mais néanmoins toujours significative.
40. Pour ce qui concerne les tarifs de retour jaunes, la comparaison avec les prix de fourniture en base pour les premiers mois de 2007 est moins concluante. Cependant, il faut noter que l'estimation de la part fourniture des tarifs est conservatrice. De plus, les tarifs jaunes concernant les entreprises moyennes plus susceptibles d'avoir une consommation plus forte en pic. La Commission en conclut qu'il existe à tout le moins de sérieux doutes que les tarifs de retour jaunes soient inférieurs aux prix de marché.
41. Enfin, pour les tarifs bleus, il ne semble pas que l'on puisse conclure de manière claire. Les tarifs de retour ne semblent pas attractifs. Quand aux tarifs standards, s'ils sont maintenant plutôt dans la tranche basse des prix de marché, ils ont été en revanche longtemps sensiblement supérieurs aux prix de marché. Il en résulte donc qu'ils ne semblent pas constituer un avantage systématique.
42. Les analyses quantitatives conservatrices de la Commission conduisent donc à une claire confirmation des assertions mentionnées au point 28 ci-dessus pour tous les tarifs verts, ainsi que pour les tarifs standards jaunes. La situation est moins tranchée pour les tarifs de retour jaunes ainsi que pour les tarifs bleus standards. Les tarifs de retour bleus semblent être quant à eux au dessus des prix de marché.
43. Pour finir, la Commission a confronté ces résultats à l'avis de la CRE sur le projet d'arrêté du 10 août 2006 relatif aux prix de l'électricité.
44. Dans cet avis, la CRE a indiqué que la part fourniture des tarifs standards ne reflétait pas toujours la réalité des coûts de fourniture, et qu'elle est, en particulier, résiduelle, voire négative, pour certains clients aux tarifs verts et jaunes ⁽¹⁷⁾.
45. Au vu de ce qui précède, la Commission conclut qu'à ce stade de son analyse il semble y avoir un avantage, à tout le moins en moyenne, pour les catégories de clients bénéficiant des tarifs standards et de retour verts et jaunes.

3.2. Sélectivité

46. Les autorités françaises font valoir que les tarifs réglementés sont accessibles à toutes les entreprises, et constitueraient à ce titre des mesures générales.

⁽¹⁶⁾ Les prix en Allemagne apparaissent uniquement parce que ce graphe était également utilisé par le CRE pour une comparaison France/Allemagne. Ils n'ont pas d'utilité pour la présente décision.

⁽¹⁷⁾ Avis de la Commission de régulation de l'énergie du 9 août 2006 sur le projet d'arrêté relatif aux prix de vente de l'électricité, section 2.2, deuxième paragraphe : <http://www.cre.fr/imgAdmin/1161595981902.pdf>.

47. La Commission estime que le fait que les mesures soient applicables à toutes les entreprises ne permet pas de conclure automatiquement que ces mesures sont des mesures générales. En effet, pour ce faire, il faut non seulement que les mesures soient applicables à toutes les entreprises, mais aussi que l'avantage qui en découle soit le même pour toutes les entreprises. Il ne doit donc pas y avoir de catégorie spécifique d'entreprises qui bénéficient particulièrement de la mesure.
48. Or, à ce stade de son analyse, la Commission estime que deux éléments permettent de mettre à jour une sélectivité des mesures en examen.
49. Premièrement, l'avantage tiré des tarifs est lié à la consommation d'électricité. Il contient donc un élément de sélectivité *de facto* en faveur des entreprises grandes consommatrices d'électricité, en particulier les entreprises dites "électrointensives".
50. Deuxièmement, et c'est sans doute le point le plus important, l'avantage n'est pas proportionnel au volume d'électricité consommé. Les paramètres pour l'applicabilité d'une option tarifaire à un client donné sont prescrits dans le droit Français. Comme il apparaît dans le tableau du point 37, l'avantage par MWh dépend de l'option tarifaire applicable au client (bleu, jaune ou vert, dans le sens de l'avantage par MWh croissant). Ainsi, le droit avantage certains catégories de consommateurs d'électricité devant d'autres, et indépendamment même de la quantité d'électricité consommée, les tarifs jaunes et verts présentent également une importante sélectivité *de jure*.
51. Au vu de ce qui précède, à ce stade de son analyse, la Commission conclut que les tarifs standards et de retour jaunes et verts présentent un caractère sélectif.

3.3. Ressources d'État

3.3.1. Sur les tarifs standards

52. Les tarifs standards sont financés par les ressources d'EDF et des DNNs, qui vendent l'électricité à leurs clients à un prix inférieur au prix qui résulterait du libre fonctionnement marché.
53. La Commission a analysé si ces ressources pouvaient être qualifiées de ressources d'État.
54. Dans son arrêt Stardust ⁽¹⁸⁾, la cour a indiqué que d'utilisation de ressources d'entreprises publiques relevait de l'application de l'article 87, paragraphe 1, du traité CE lorsque le mode d'utilisation de ces ressources est imputable à l'État.
55. Dans le cas d'espèce, l'imputabilité à l'État est évidente puisque le mécanisme des tarifs standards est mis en place par une loi. De plus, le niveau des tarifs est fixé par arrêté ministériel pour chacune des catégories tarifaires. Les décisions sont donc des décisions étatiques, sur lesquelles les entreprises n'ont aucune prise.
56. Il reste donc à analyser la nature de la propriété d'EDF et des DNNs.
57. L'État est largement majoritaire au capital d'EDF. Au 30 janvier 2006, il en possédait 87,3 % ⁽¹⁹⁾. EDF est donc sous le contrôle de l'État. Il s'agit d'une entreprise publique, et ses ressources sont donc des ressources d'État. Lorsqu'un consommateur bénéficiant du tarif est fourni par EDF, les décisions légales et réglementaires de l'État mentionnées au paragraphe 55 imposent à EDF de fournir l'électricité à un prix qui est inférieur à celui qui s'appliquerait sur le marché. L'utilisation de ces ressources d'État est donc aussi imputable à l'État, comme cela est expliqué ci-dessus.
58. Selon les indications à la disposition de la Commission, les DNNs sont au nombre de 168 ⁽²⁰⁾.
59. 144 sur ces 168 DNNs sont sous des régies ou des sociétés d'économie mixte. Les régies sont des établissements publics entièrement contrôlés par les collectivités (par exemple les municipalités). Les sociétés d'économie mixte sont des sociétés anonymes dont le capital est majoritairement détenu par les pouvoirs publics, et ses ressources sont donc des ressources d'état. Ces DNNs sont donc contrôlées directement par l'État. Il y a également un EPIC (Établissement Public à caractère Industriel et Commercial). Les EPIC sont des établissements publics, entièrement propriété de l'État, et ses ressources sont donc des ressources d'état.
60. D'autres DNNs, comme Électricité de Strasbourg, sont des sociétés anonymes, dont la majorité est détenue conjointement par EDF et/ou par des autorités municipales. Ces sociétés sont donc également sous le contrôle de l'État.

⁽¹⁸⁾ Arrêt de la Cour du 16.5.2002 dans l'affaire C-482/99 (République française c/ Commission).

⁽¹⁹⁾ <http://actionnaires.edf.com/97163i/Accueil-com/Actionnaires/Bourse/Structure-de-l-actionnariat.html>.

⁽²⁰⁾ Les données datent du 15.4.2002. Quelques modifications mineures peuvent avoir eu lieu depuis lors, comme des regroupements de DNNs de zones proches, mais aucun changement radical.

61. Enfin, une petite minorité de DNNs (20 sur 168) ont une structure de coopérative ou de société d'intérêt collectif agricole d'électricité, dont il est plus difficile de déterminer si l'Etat en exerce le contrôle.
62. Au vu du fait qu'EDF distribue elle-même l'immense majorité (environ 95 %) du volume total d'énergie concerné par les tarifs standards et qu'une très large majorité des autres distributeurs sont contrôlés eux-mêmes par l'État, la Commission estime que l'on peut conclure, à ce stade de l'analyse, que les sommes mises en jeu représentent, au moins leur quasi-totalité, des ressources d'État.
63. Cette conclusion est renforcée par le fait que les DNNs achètent le plus souvent l'électricité qu'ils distribuent dans le système des tarifs standards auprès d'EDF, par un système lui-même réglementé par l'État, dit système des "*tarifs de cession de l'électricité aux distributeurs non nationalisés*". Par ce système, EDF est soumis à l'obligation de fournir aux DNNs la quantité d'électricité dont ils ont besoin pour remplir leurs obligations de fourniture dans le système des tarifs standards, à un prix leur permettant de vendre l'électricité au tarif standard sans pertes. Les DNNs transfèrent donc au moins une partie de leur charge financière à EDF. La Commission estime qu'il est donc très probable que, *in fine*, la totalité des ressources impliquées dans le système des tarifs standards proviennent d'entreprises publiques.
64. Les tarifs de standards sont donc financés par des ressources d'État et imputable à celui-ci.

3.3.2. Sur les tarifs de retour

65. Les tarifs de retour sont financés par les revenus de deux contributions imposées par l'État, comme décrit au point 20 ci-dessus.
66. En application de la pratique constante de la Commission ⁽²¹⁾, qui suit la jurisprudence de la Cour à cet égard [voir par exemple les arrêts de la Cour dans les affaires C-173/73 ⁽²²⁾ et C-78/79 ⁽²³⁾], le revenu de ce type de contributions constitue des ressources d'État lorsque trois conditions cumulatives sont réunies.
67. Premièrement, les contributions doivent être imposées par l'État. C'est ici le cas puisque les deux contributions sont imposées par la loi n° 2000-108.
68. Deuxièmement, le revenu des contributions doit être versé auprès d'un organisme désigné par l'État. Il s'agit ici de la Caisse des Dépôts et Consignations.
69. Troisièmement, le revenu des contributions doit être utilisé au bénéfice de certaines entreprises, selon des règles établies par l'État. Ici encore c'est le cas puisque le revenu des contributions est utilisé en application des dispositions de la loi n° 2000-108, pour bénéficier *in fine* aux catégories d'utilisateurs définis par l'État, dans une mesure également définie par lui.
70. Les tarifs de retour sont donc financés par des ressources d'État.

3.4. Affectation des échanges

71. Les tarifs standards et de retour constituent des régimes d'aides, applicables à tous les secteurs de l'économie. La Commission considère que l'impact sur les échanges de tels régimes peut être présumé puisque la plupart des activités économiques font l'objet d'échanges entre États membres.

3.5. Conclusion

72. A ce stade de son analyse, la Commission conclut que les tarifs standards jaunes et verts et les tarifs de retour jaunes et verts constituent des aides d'État aux opérateurs économiques qui en bénéficient.

4. ÉVALUATION DES MESURES — LÉGALITÉ

73. Aucun des deux systèmes de tarifs n'a été notifié à la Commission au sens de l'article 88, paragraphe 3, du traité CE avant sa mise en œuvre. Les aides sont donc des aides illégales au sens de l'article premier, lettre f), du règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil du 22 mars 1999 portant modalités d'application de l'article 93 du traité CE ⁽²⁴⁾.

⁽²¹⁾ Voir par exemple la décision de la Commission dans le cas d'aide d'État N 161/04 — Coûts échoués au Portugal (JO C 250 du 8.10.2005, p. 9).

⁽²²⁾ Arrêt de la Cour du 2.7.1974 dans l'affaire 173/73, Italie c/ Commission.

⁽²³⁾ Arrêt de la Cour du 22.3.1997 dans l'affaire 78-76, Steinike c/ République Fédérale d'Allemagne.

⁽²⁴⁾ JO L 83 du 27.3.1999, p. 1. L'article 93 du traité CE porte maintenant le numéro 88.

5. ÉVALUATION DES MESURES — COMPATIBILITÉ

74. L'article 87, paragraphe 1, du traité CE comporte un principe général d'interdiction des aides d'État dans la Communauté. L'article 87, paragraphes 2 et 3, du traité CE porte des dérogations à ce principe général.
75. Les dérogations de l'article 87, paragraphe 2, du traité CE, ne semblent pas s'appliquer dans le cas d'espèce. En effet, les aides ne sont pas octroyées aux consommateurs individuels, ne sont pas destinées à remédier aux dommages causés par les calamités naturelles ou par d'autres événements extraordinaires, et ne sont pas octroyées à l'économie de certaines régions de la République fédérale d'Allemagne affectées par la division de l'Allemagne.
76. Les dérogations prévues à l'article 87, paragraphe 3, lettres a), b) et d), du traité CE ne semblent pas non plus être d'application. En effet, à l'exception de circonstances exceptionnelles qui ne semblent pas réunies dans ce cas, l'article 87, paragraphe 3, lettre a), n'autorise pas d'aides au fonctionnement. De plus, les aides ne sont pas destinées à promouvoir la réalisation d'un projet important d'intérêt européen commun ou à remédier à une perturbation grave de l'économie d'un État membre, ni destinées à promouvoir la culture et la conservation du patrimoine.
77. L'article 87, paragraphe 3, lettre c), du traité CE, prévoit la possibilité d'autoriser des aides destinées à faciliter le développement de certaines activités ou de certaines régions économiques, quand elles n'altèrent pas les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun. La Commission a publié plusieurs lignes directrices et communications destinées à expliquer comment elle appliquerait les dispositions de cet article du traité. A ce stade de son analyse, il semble que les aides en cause ne puissent être autorisées à la lumière d'aucun de ces documents.

6. ÉVALUATION DES MESURES — SERVICES D'INTÉRÊT ÉCONOMIQUE GÉNÉRAL

78. En l'absence de possibilité de déclarer l'aide compatible avec le marché commun en application des dispositions de l'article 87, paragraphes 2 et 3, du traité CE, la Commission a analysé dans quelle mesure les dispositions de l'article 86, paragraphe 2, pourraient s'appliquer.
79. Le traité CE autorise une dérogation à certaines de ses règles, sous certaines conditions, pour la mise en œuvre de Services d'Intérêt Économique Général (ci-après "SIEGs"). La base juridique pour cette dérogation peut être soit les critères définis par la Cour dans l'arrêt *Altmark* ⁽²⁵⁾, soit l'utilisation directe des dispositions de l'article 86, paragraphe 2, du traité CE. Lorsque les critères de l'arrêt *Altmark* sont remplis, la mesure échappe à la qualification d'aide d'État au sens de l'article 87, paragraphe 1, du traité CE.
80. La condition préliminaire pour que l'une de ces deux bases légales s'applique est que la mesure concernée vise l'accomplissement d'un SIEG. Les États membres jouissent d'une grande marge de discrétion pour la définition de ce qu'ils considèrent comme des SIEGs. Cependant, dans certains secteurs, cette discrétion est encadrée par la législation communautaire.
81. A ce stade de son analyse, la Commission estime que cela est le cas dans le secteur de l'électricité.
82. La directive 2003/54/CE organise le marché intérieur de l'électricité.
83. Son article 3 fixe les règles applicables aux obligations de service public (qui sont un autre nom pour les SIEG). Le paragraphe 3 de cet article dispose que *"Les États membres veillent à ce que tous les clients résidentiels et, lorsqu'ils le jugent approprié, les petites entreprises (à savoir les entreprises employant moins de 50 personnes et ayant un chiffre d'affaire annuel ou un bilan qui n'excède pas 10 millions d'EUR) bénéficient du service universel, c'est-à-dire du droit d'être approvisionnés, sur leur territoire, en électricité d'une qualité bien définie, et ce à des prix raisonnables, aisément et clairement comparables et transparents"*.
84. Les dispositions susmentionnées définissent le périmètre possible du service universel concernant la fourniture d'électricité. Ce périmètre contient l'approvisionnement des clients résidentiels et, lorsque l'État membre le juge approprié, des petites entreprises. Il exclut les entreprises qui ne sont pas des petites entreprises, c'est-à-dire les entreprises moyennes et grandes.
85. Par ailleurs, le paragraphe 2 de l'article 3 de la directive précitée dispose pour sa part que *"en tenant pleinement compte des dispositions pertinentes du traité, en particulier de son article 86, les États membres peuvent imposer aux entreprises du secteur de l'électricité, dans l'intérêt économique général, des obligations de service public qui peuvent porter sur la sécurité, y compris la sécurité d'approvisionnement, la régularité, la qualité et le prix de la fourniture, ainsi que la protection de l'environnement, y compris l'efficacité énergétique et la protection du climat. Ces obligations sont clairement définies, transparentes, non discriminatoires et contrôlables et garantissent aux entreprises d'électricité de l'Union européenne un égal accès aux consommateurs nationaux."*

⁽²⁵⁾ Arrêt de la Cour du 24.7.2003 dans l'affaire C-280/00.

86. La Commission note que ce paragraphe permet, entre autres objectifs, l'imposition d'obligations de service public dans l'intérêt économique général qui peuvent porter sur le prix de la fourniture. Elle note que les tarifs réglementés (standards et de retour) constituent des obligations imposées aux entreprises d'électricité qui portent sur le prix de la fourniture, et qui sont notamment clairement définies et contrôlables. Toutefois, compte tenu notamment du fait que l'obligation n'est pas limitée dans le temps ou à des circonstances particulières, la Commission ne peut conclure à ce stade que les obligations n'excèdent pas ce qui est nécessaire pour garantir l'accomplissement de l'éventuelle mission de service public confiée aux entreprises d'électricité, et pour ne pas affecter les échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun dans un système où le jeu de la concurrence devrait en principe entraîner la fixation de prix compétitifs — comme le prévoit l'article 86 du traité CE.
87. La Commission doit donc à ce stade de l'analyse formuler des doutes sur le fait que les aides puissent bénéficier des dérogations prévues par le traité CE pour l'accomplissement de SIEG, notamment pour ce qui concerne les entreprises qui ne sont pas des petites entreprises.

7. CONCLUSION

88. Au vu de ce qui précède, la Commission a des doutes sur la compatibilité avec le marché commun des tarifs standards et des tarifs de retour, tous deux dans leurs composantes jaunes et vertes, pour ce qui concerne leur application après le 1er juillet 2004, et aux clients non résidentiels qui ne sont pas des petites entreprises ⁽²⁶⁾.
89. Le fait que le périmètre de la présente décision soit restreint à l'approvisionnement en électricité des clients non résidentiels qui ne sont pas des petites entreprises au sens de la directive 2003/54/CE est sans préjudice d'initiatives de la Commission concernant les tarifs dans leur application à d'autres consommateurs. En particulier, la Commission souligne que les autorités françaises n'ont informé la Commission d'aucune mesure adoptée dans le but de remplir obligations de service public comme l'article 3, paragraphe 9, de ladite directive leur en faisait obligation.
90. Compte tenu des considérations qui précèdent, la Commission invite la France, dans le cadre de la procédure de l'article 88, paragraphe 2, du traité CE, à présenter ses observations et à fournir toute information utile pour l'évaluation des aides dans un délai d'un mois à compter de la date de réception de la présente.
91. La Commission rappelle à la France l'effet suspensif de l'article 88, paragraphe 3, du traité CE et se réfère à l'article 14 du règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil qui prévoit que toute aide illégale pourra faire l'objet d'une récupération auprès de son bénéficiaire.
92. Par la présente, la Commission avise la France qu'elle informera les intéressés par la publication de la présente lettre et d'un résumé de celle-ci au *Journal officiel de l'Union européenne*. Elle informera également les intéressés dans les pays de l'AELE signataires de l'accord EEE par la publication d'une communication dans le supplément EEE du Journal officiel, ainsi que l'autorité de surveillance de l'AELE en leur envoyant une copie de la présente. Tous les intéressés susmentionnés seront invités à présenter leurs observations dans un délai d'un mois à compter de la date de cette publication."

⁽²⁶⁾ Pour des cas similaires, voir les décisions de la Commission dans les cas d'aides d'État C 38/04, C 13/06, C 36/06 et C 3/07.

Předběžné oznámení o spojení podniků**(Věc č. COMP/M.4742 – Oxbow/SSM)****(Text s významem pro EHP)**

(2007/C 164/06)

1. Komise dne 10. července 2007 obdržela oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽¹⁾, kterým podnik Oxbow Carbon & Minerals LLC („OCM“), jenž je součástí skupiny Oxbow Group („Oxbow“, USA), získává ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení Rady nákupem akcií výhradní kontrolu nad podnikem SSM Coal B.V. („SSM“, Nizozemsko).

2. Předmětem podnikání příslušných podniků je:

- podniku Oxbow: těžba, výroba, marketing a distribuce nejrůznějších pevných paliv a jiných výrobků na bázi uhlíku včetně uhlí, kalcinovaného koksu a ropného koksu,
- podniku SSM: dodávky, přeprava, marketing a distribuce nejrůznějších pevných paliv a jiných výrobků na bázi uhlíku včetně uhlí a ropného koksu.

3. Komise po předběžném posouzení zjistila, že by oznamované spojení mohlo spadat do působnosti nařízení (ES) č. 139/2004. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno.

4. Komise vyzývá zúčastněné třetí strany, aby jí k navrhované transakci předložily své případné připomínky.

Připomínky musí být Komisi doručeny do deseti dnů od zveřejnění tohoto oznámení. Připomínky lze Komisi zaslat faxem na čísla (32-2) 296 43 01 nebo 296 72 44 či poštou s uvedením čísla jednacího COMP/M.4742 – Oxbow/SSM na adresu Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž Evropské komise:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.

Předběžné oznámení o spojení podniků
(Věc č. COMP/M.4677 – Thornwood/Federal-Mogul)
Věc, která může být posouzena zjednodušeným postupem

(Text s významem pro EHP)

(2007/C 164/07)

1. Komise dne 10. července 2007 obdržela oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 a na základě postoupení podle čl. 4 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽¹⁾, kterým podnik Thornwood Associates Limited Partnership („Thornwood“, USA) kontrolovaný panem Carlem C. Icahnem získává nákupem akcií ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení Rady kontrolu nad celým podnikem Federal-Mogul Corporation („Federal-Mogul“, USA).

2. Předmětem podnikání příslušných podniků je:

- podniku Thornwood: spravovat investice pana Icahna v řadě společností, ve kterých má podíly (v EHP jde zejména o potravinářský průmysl, vydavatelství, výrobu a prodej domácích potřeb),
- podniku Federal-Mogul: dodávky automobilových dílů a součástek (motorových dílů, zabezpečovacích systémů a systémů osvětlení).

3. Komise po předběžném posouzení zjistila, že by oznamovaná transakce mohla spadat do působnosti nařízení (ES) č. 139/2004. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno. V souladu se sdělením Komise o zjednodušeném postupu ohledně některých spojování podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽²⁾ je třeba uvést, že tato věc může být posouzena podle postupu stanoveného sdělením.

4. Komise vyzývá zúčastněné třetí strany, aby jí předložily své případné připomínky k navrhované transakci.

Připomínky musí být Komisi doručeny nejpozději do deseti dnů po zveřejnění tohoto oznámení. Připomínky lze Komisi zaslat faxem (č. faxu (32-2) 296 43 01 nebo 296 72 44) či poštou s uvedením čísla jednacího COMP/M.4677 – Thornwood/Federal-Mogul na adresu Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž Evropské komise:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 56, 5.3.2005, s. 32.

JINÉ AKTY

KOMISE

Oznámení dovozcům v Evropské unii, kteří v roce 2008 hodlají dovážet regulované látky, které poškozují ozonovou vrstvu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 o „látkách, které poškozují ozonovou vrstvu“

(2007/C 164/08)

- I. Toto oznámení je určeno podnikům, jež mají v úmyslu dovážet do Evropského společenství ze zdrojů mimo Evropské společenství v období od 1. ledna 2008 do 31. prosince 2008 tyto látky:

Skupina I: chlorfluoruhlovodíky (CFC) 11, 12, 113, 114 nebo 115

Skupina II: jiné plně halogenované chlorfluoruhlovodíky

Skupina III: halon 1211, 1301 nebo 2402

Skupina IV: tetrachlormethan

Skupina V: 1,1,1-trichlorethan

Skupina VI: methylbromid

Skupina VII: hydrobromfluoruhlovodíky

Skupina VIII: hydrochlorfluoruhlovodíky

Skupina IX: bromchlormethan

- II. Článek 7 nařízení (ES) č. 2037/2000 Evropského parlamentu a Rady ⁽¹⁾ požaduje, aby pro dovoz látek vyjmenovaných ve skupinách I až IX přílohy I tohoto oznámení byly stanoveny množstevní limity a přiděleny kvóty výrobcům a dovozcům na období od 1. ledna 2008 do 31. prosince 2008 v souladu s postupem uvedeným v čl. 18 odst. 2 ⁽²⁾.

Postupem podle článku 18 uvedeného nařízení budou kvóty přiděleny na:

- a) **methylbromid pro karanténní a předzásilkové (KPZ)** aplikace, definované smluvními stranami Montrealského protokolu a čl. 4 odst. 2 bodem iii) uvedeného nařízení;
- b) **methylbromid pro kritická použití** schválená Komisí v souladu s rozhodnutími IX/6, Ex.I/3, Ex.I/4 a všemi dalšími příslušnými kritérii, na kterých se smluvní strany Montrealského protokolu dohodly, a s čl. 3 odst. 2 bodem ii) uvedeného nařízení. Je však třeba poznamenat, že od roku 2005 se kvóty nepřidělují dovozcům, nýbrž členským státům na základě samostatného rozhodnutí Komise; úřady členských států poté kvótu rozdělí oprávněným osobám, které na jejich území provádějí fumigaci;
- c) **hydrochlorfluoruhlovodíky (HCFC)**;
- d) **základní použití** v souladu s kritérii stanovenými rozhodnutím IV/25 smluvních stran Montrealského protokolu a čl. 3 odst. 1 uvedeného nařízení a schválenými Komisí. O základních použitích bylo zveřejněno samostatné oznámení;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 244, 29.9.2000, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Rady (ES) č. 1791/2006 (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Z rozsahu působnosti tohoto oznámení jsou vyloučeny regulované látky nebo směsi dovážené ve vyrobeném produktu (jiném než kontejneru použitým pro dopravu nebo skladování látky).

- e) **použití jako vstupní suroviny**, tj. regulované látky, které procházejí chemickou přeměnou v procesu, jehož výsledkem je zcela jiné složení než složení původní a jehož emise jsou nevýznamné;
- f) **technologická činidla**, tj. regulované látky používané jako chemická technologická činidla v aplikacích uvedených v příloze VI uvedeného nařízení, ve stávajících zařízeních a v zařízeních s nevýznamnými emisemi;
- g) **zneškodnění**, tj. regulované látky, které mají být zneškodněny technologií schválenou smluvními stranami Montrealského protokolu, jejímž výsledkem je trvalá přeměna nebo rozklad celkového množství nebo významné části látky.

Množstevní limit, který mohou výrobci a dovozci umístit na trh a/nebo použít pro vlastní potřebu v Evropském společenství v roce 2008, se vypočítá:

- u methylbromidu pro KPZ aplikace v období 1996–1998 (průměr) v souladu s čl. 4 odst. 2 bodem iii);
- podle čl. 4 odst. 4 je uvádění methylbromidu na trh a jeho používání povoleno proto, aby byly splněny žádosti o licenci pro kritické použití podané uživateli určenými v souladu s čl. 3 odst. 2. Methylbromid pro kritická použití je přidělován oprávněným osobám provádějícím fumigaci, které pak mohou požádat dovozce/výrobce, aby povolené množství methylbromidu dodal; dovozcům/výrobciům se kvóty na methylbromid pro kritická použití nebudou přidělovat přímo;
- u HCFC v souladu s čl. 4 odst. 3 bodem i).

III. Dovozem HCFC se mohou zabývat následující podniky (¹):

- **dovozci** v zemích EU-15 (²) a v Bulharsku a Rumunsku, kteří dováželi v roce 1999, a dovozci v zemích EU-10 (³), kteří dováželi v roce 2002 nebo 2003 a kteří chtějí uvádět HCFC na trh Evropského společenství a nezabývají se jejich výrobou;
- **výrobci** Evropského společenství v zemích EU-15 a v Bulharsku a Rumunsku, kteří sami dováželi v roce 1999, a v zemích EU-10 ti, kteří sami dováželi v roce 2002 nebo 2003 dodatečné HCFC s cílem uvádět je na trh Evropského společenství.

IV. Na množství dovážena v období od 1. ledna 2008 do 31. prosince 2008 se vztahují dovozní licence. V souladu s článkem 6 uvedeného nařízení mohou podniky regulované látky dovážet, pouze pokud vlastní dovozní licenci vydanou Komisí.

V. Podle článku 22 uvedeného nařízení je dovoz nových látek uvedených v příloze II uvedeného nařízení zakázán s výjimkou případů, kdy se tyto látky použijí jako vstupní suroviny.

VI. Pro účely uvedeného nařízení se množství látek měří podle jejich potenciálu poškozování ozonu (⁴).

VII. Komise tímto oznamuje podniku, který nemá kvótu na rok 2007 a chce Komisi požádat o dovozní kvótu na období od 1. ledna 2008 do 31. prosince 2008, aby se Komisi přihlásil nejpozději do 1. září 2007 registračním formulářem, který je k dispozici na internetové adrese:

http://ec.europa.eu/environment/ozone/ods_documents/ods_registration_form.doc

Až se zaregistruje v databázi látek poškozujících ozonovou vrstvu, musí se dále řídit postupem popsáním v odstavci VIII.

(¹) Mechanismus přidělování kvót pro HCFC výrobcům a dovozcům je stanoven rozhodnutím Komise 2007/195/ES (Úř. věst. L 88, 29.3.2007, s. 51).

(²) Země EU-15 jsou členské státy, které k Evropské unii přistoupily před 1. květnem 2004: Belgie, Dánsko, Německo, Řecko, Španělsko, Francie, Irsko, Itálie, Lucembursko, Nizozemsko, Rakousko, Portugalsko, Finsko, Švédsko a Velká Británie.

(³) Země EU-10 jsou členské státy, které k Evropské unii přistoupily dne 1. května 2004: Česká republika, Estonsko, Kypr, Lotyšsko, Litva, Maďarsko, Malta, Polsko, Slovinsko a Slovensko.

(⁴) Pro směsi: do množství potenciálu poškozování ozonu je třeba zahrnout pouze množství regulovaných látek v dané směsi obsažených. 1,1,1-trichlorethan je na trh uváděn vždy spolu se stabilizátory. Dovozy by od svých dodavatelů měli vyžadovat informace o procentním podílu stabilizátoru, který je nutno odečíst před výpočtem vážené tonáže potenciálu poškozování ozonu.

- VIII. Podniky, jimž byla na rok 2007 přidělena kvóta, by měly učinit prohlášení tím, že prostřednictvím databáze látek poškozujících ozonovou vrstvu vyplní a odešlou příslušný(-é) internetový(-é) formulář(-e) na adresu:

<http://ec.europa.eu/environment/ozone/ods.htm>

Kromě podání internetové žádosti je třeba Komisi zaslat podepsaný výtisk formuláře dovozního prohlášení na adresu:

European Commission
Directorate-General Environment
Unit ENV.C.4 – Industrial Emissions and Protection of the Ozone Layer
BU-5 2/200
B-1049 Brussels
Fax: (32-2) 292 06 92
Email: env-ods@ec.europa.eu

Kopii žádosti je zároveň třeba zaslat příslušnému orgánu členského státu (srov. přílohu II).

- IX. Komise se bude zabývat pouze žádostmi, které obdrží do 1. září 2007. Po konzultaci s řídicím výborem na základě postupu podle článku 18 uvedeného nařízení budou jednotlivým dovozcům a výrobcům přiděleny dovozní kvóty. Přidělené kvóty budou zpřístupněny v databázi látek poškozujících ozonovou vrstvu na internetové adrese <http://ec.europa.eu/environment/ozone/ods.htm> a všem žadatelům bude rozhodnutí doručeno poštou.
- X. Aby podnik, jemuž byla přidělena kvóta, mohl v roce 2008 regulované látky dovážet, musí Komisi požádat o dovozní licenci prostřednictvím internetového formuláře žádosti o dovozní licenci v databázi látek poškozujících ozonovou vrstvu. Pokud útvary Komise shledají, že žádost odpovídá povolené kvótě a splňuje požadavky nařízení (ES) č. 2037/2000, dovozní licenci vydají. Komise si vyhrazuje právo dovozní licenci odebrat v případě, že se látka, jež má být dovezena, neshoduje s původním popisem, že ji nelze použít k povoleným účelům nebo že ji v souladu s uvedeným nařízením nelze dovézt.
- XI. Podniky, které dovážejí znovuzískané nebo regenerované látky, musí v příslušném případě přiložit k jednotlivým žádostem o licenci dodatečné informace o zdroji a určení látky i o jejím budoucím zpracování. Dále je možno požadovat osvědčení o analýze. Dovozní kvótu na zneškodnění lze udělit jen podnikům, které disponují zařízením na zneškodňování využívajícím technologii schválenou smluvními stranami Montrealského protokolu.
-

PŘÍLOHA I

Regulované látky

Skupina	Látky	Potenciál poškozování ozonu (¹)
Skupina I	CFCl ₃ (CFC 11)	1,0
	CF ₂ Cl ₂ (CFC 12)	1,0
	C ₂ F ₃ Cl ₃ (CFC 113)	0,8
	C ₂ F ₄ Cl ₂ (CFC 114)	1,0
	C ₂ F ₅ Cl (CFC 115)	0,6
Skupina II	CF ₃ Cl (CFC 13)	1,0
	C ₂ FCl ₅ (CFC 111)	1,0
	C ₂ F ₂ Cl ₄ (CFC 112)	1,0
	C ₃ FCl ₇ (CFC 211)	1,0
	C ₃ F ₂ Cl ₆ (CFC 212)	1,0
	C ₃ F ₃ Cl ₅ (CFC 213)	1,0
	C ₃ F ₄ Cl ₄ (CFC 214)	1,0
	C ₃ F ₅ Cl ₃ (CFC 215)	1,0
	C ₃ F ₆ Cl ₂ (CFC 216)	1,0
	C ₃ F ₇ Cl (CFC 217)	1,0
Skupina III	CF ₂ BrCl (halon 1211)	3,0
	CF ₃ Br (halon 1301)	10,0
	C ₂ F ₄ Br ₂ (halon 2402)	6,0
Skupina IV	CCl ₄ (tetrachlormethan)	1,1
Skupina V	C ₂ H ₃ Cl ₃ (²) (1,1,1-trichlorethan)	0,1
Skupina VI	CH ₃ Br (methylbromid)	0,6
Skupina VII	CHBr ₂	1,00
	CHF ₂ Br	0,74
	CH ₂ FBr	0,73
	C ₂ HBr ₄	0,8
	C ₂ HF ₂ Br ₃	1,8
	C ₂ HF ₃ Br ₂	1,6
	C ₂ HF ₄ Br	1,2
	C ₂ H ₂ FBr ₃	1,1
	C ₂ H ₂ F ₂ Br ₂	1,5
	C ₂ H ₂ F ₃ Br	1,6
	C ₂ H ₃ FBr ₂	1,7
	C ₂ H ₃ F ₂ Br	1,1
	C ₂ H ₄ FBr	0,1
	C ₃ HBr ₆	1,5
	C ₃ HF ₂ Br ₅	1,9
	C ₃ HF ₃ Br ₄	1,8
	C ₃ HF ₄ Br ₃	2,2
	C ₃ HF ₅ Br ₂	2,0
	C ₃ HF ₆ Br	3,3

Skupina	Látky	Potenciál poškozování ozonu (¹)
	C ₃ H ₂ FBr ₅	1,9
	C ₃ H ₂ F ₂ Br ₄	2,1
	C ₃ H ₂ F ₃ Br ₃	5,6
	C ₃ H ₂ F ₄ Br ₂	7,5
	C ₃ H ₂ F ₅ Br	1,4
	C ₃ H ₃ FBr ₄	1,9
	C ₃ H ₃ F ₂ Br ₃	3,1
	C ₃ H ₃ F ₃ Br ₂	2,5
	C ₃ H ₃ F ₄ Br	4,4
	C ₃ H ₄ FBr ₃	0,3
	C ₃ H ₄ F ₂ Br ₂	1,0
	C ₃ H ₄ F ₃ Br	0,8
	C ₃ H ₅ FBr ₂	0,4
	C ₃ H ₅ F ₂ Br	0,8
	C ₃ H ₆ FBr	0,7
Skupina VIII	CHFC ₂ (HCFC 21) (³)	0,040
	CHF ₂ Cl (HCFC 22) (³)	0,055
	CH ₂ FCl (HCFC 31)	0,020
	C ₂ HFCl ₄ (HCFC 121)	0,040
	C ₂ HF ₂ Cl ₃ (HCFC 122)	0,080
	C ₂ HF ₃ Cl ₂ (HCFC 123) (³)	0,020
	C ₂ HF ₄ Cl (HCFC 124) (³)	0,022
	C ₂ H ₂ FCl ₃ (HCFC 131)	0,050
	C ₂ H ₂ F ₂ Cl ₂ (HCFC 132)	0,050
	C ₂ H ₂ F ₃ Cl (HCFC 133)	0,060
	C ₂ H ₃ FCl ₂ (HCFC 141)	0,070
	CH ₃ CFCl ₂ (HCFC 141b) (³)	0,110
	C ₂ H ₃ F ₂ Cl (HCFC 142)	0,070
	CH ₃ CF ₂ Cl (HCFC 142b) (³)	0,065
	C ₂ H ₄ FCl (HCFC 151)	0,005
	C ₃ HFCl ₆ (HCFC 221)	0,070
	C ₃ HF ₂ Cl ₅ (HCFC 222)	0,090
	C ₃ HF ₃ Cl ₄ (HCFC 223)	0,080
	C ₃ HF ₄ Cl ₃ (HCFC 224)	0,090
	C ₃ HF ₅ Cl ₂ (HCFC 225)	0,070
	CF ₃ CF ₂ CHCl ₂ (HCFC 225ca) (³)	0,025
	CF ₂ ClCF ₂ CHClF (HCFC 225cb) (³)	0,033
	C ₃ HF ₆ Cl (HCFC 226)	0,100
	C ₃ H ₂ FCl ₅ (HCFC 231)	0,090
	C ₃ H ₂ F ₂ Cl ₄ (HCFC 232)	0,100
	C ₃ H ₂ F ₃ Cl ₃ (HCFC 233)	0,230
	C ₃ H ₂ F ₄ Cl ₂ (HCFC 234)	0,280
	C ₃ H ₂ F ₅ Cl (HCFC 235)	0,520

Skupina	Látky		Potenciál poškození ozonu ⁽¹⁾
	C ₃ H ₃ FCl ₄	(HCFC 241)	0,090
	C ₃ H ₃ F ₂ Cl ₃	(HCFC 242)	0,130
	C ₃ H ₃ F ₃ Cl ₂	(HCFC 243)	0,120
	C ₃ H ₃ F ₄ Cl	(HCFC 244)	0,140
	C ₃ H ₄ FCl ₃	(HCFC 251)	0,010
	C ₃ H ₄ F ₂ Cl ₂	(HCFC 252)	0,040
	C ₃ H ₄ F ₃ Cl	(HCFC 253)	0,030
	C ₃ H ₅ FCl ₂	(HCFC 261)	0,020
	C ₃ H ₅ F ₂ Cl	(HCFC 262)	0,020
	C ₃ H ₆ FCl	(HCFC 271)	0,030
Skupina IX	CH ₂ BrCl	Halon 1011/bromchlormethan	0,120

⁽¹⁾ Hodnoty potenciálu poškození ozonu jsou odhady založené na stávajících poznatcích a budou pravidelně přezkoumávány a revidovány s ohledem na rozhodnutí přijatá smluvními stranami Montrealského protokolu o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu.

⁽²⁾ Tento vzorec se nevztahuje na 1,1,2-trichlorethan.

⁽³⁾ Označuje obchodně nejvýznamnější látku, jak stanoví protokol.

PŘÍLOHA II

Příslušné orgány členských států

BELGIQUE/BELGIË

Mr Alain Wilmart
Ministère Fédéral des Affaires Sociales de la Santé Publique et de
l'Environnement
Place Victor Horta, 40 — Bte 10
B-1060 Bruxelles

FRANCE

Mr Vincent Szleper
Ministère de l'Écologie
DPPR/BSPC
20, avenue de Ségur
F-75302 Paris 07 SP

БЪЛГАРИЯ

Irina Sirashka
Global Atmospheric Processes Dept
Ministry of Environment and Water
22 Maria-Louisa Str.
BG-1000 Sofia

IRELAND

Mr David O'Sullivan
Inspector (Environment)
Dept of Environment, Heritage and Local Government Custom House
Dublin 1
Ireland

ČESKÁ REPUBLIKA

Mr Jakub Achrer
Ministry of the Environment of the Czech Republik
Air Pollution Prevention Department
Vršovická 65
CZ-100 10 Prague 10

ITALIA

Mr Alessandro Giuliano Peru
Ministry for the Environment, Land and Sea
DG per la Ricerca ambientale e lo sviluppo
Via Cristoforo Colombo, 44
I-00147 Roma

DANMARK

Mr Mikkel Aaman Sørensen
Miljøstyrelsen (EPA)
Strandgade 29
DK-1401 Copenhagen K

ΚΥΠΡΟΣ

Dr. Charalambos Hajipakkos
Environment Service
Ministry of Agriculture, Natural Resources and Environment
CY-Nicosia

DEUTSCHLAND

Mr Rolf Engelhardt
Ministry for Environment
Dept. IG II 1
P.O. Box 12 06 29
D-53048 Bonn

LATVIJA

Mr Armands Plate
Ministry of Environment
Environmental Protection Department
Peldu Iela 25
LV-1494 Riga

EESTI

Ms Valentina Laius
Ministry of the Environment of the Republic of Estonia
Narva mnt 7a
EE-Tallinn 15172

LIETUVA

Ms Marija Teriosina
Ministry of Environment
Chemicals Management Division
A. Jaksto 4/9
LT-2694 Vilnius

ΕΛΛΑΣ

Ms Sotiria Koloutsou-Vakakis
Environmental Engineer Ph.D.
Ministry for the Environment, Physical Planning and Public Works,
Directorate for the Environment — Department of Air Quality
147 Patission
GR-112 51 Athens

LUXEMBOURG

Mr Pierre Dornseiffer
Administration de l'Environnement
Division Air/Bruit
16, rue Eugène Ruppert
L-2453 Luxembourg

ESPAÑA

Mr Alberto Moral Gonzalez
Ministerio de Medio Ambiente
Subdirección General de Calidad Ambiental
Pza San Juan de la Cruz s/n
E-28071 Madrid

MAGYARORSZÁG

Mr Róbert Tóth
Ministry of Environment and Water
Department of Environmental Development
Fő utca 44-50
H-1011 Budapest

MALTA

Ms Charmaine Ajao Vassallo
Environment and Planning Authority
Environment Protection Directorate
Industrial Estate Kordin
Paola

NEDERLAND

Ms Gudi Alkemade
Climate Change Directorate
Ministry of Environment
PO Box 30945
2500 GX Den Haag
Nederland

ÖSTERREICH

Mr Paul Krajník
Ministry of the Agriculture, Forestry, Environment and Water Management
Chemicals Department
Stubenbastei 5
A-1010 Wien

POLSKA

Mr Janusz Kozakiewicz
Industrial Chemistry Research Institute
Ozone Layer Protection Unit
8, Rydygiera Street
PL-01-793 Warsaw

PORTUGAL

Dra. Cristina Vaz Nunes
Ministry of Environment, Territorial Planning and Regional Development
Institute of Environment
Rua da Murgueira 9/9A — Zambujal Ap. 785
P-2611-865 Amadora

ROMANIA

Rodica Ella Morohoi
Ministry of Environment and Waters Management
12, Libertății Bv, District 5
Bucharest

SLOVENIJA

Ms Irena Malešič
Ministry of the Environment and Spatial Planning
Environmental Agency of the Republic of Slovenia
Vojkova 1b
SLO-1000 Ljubljana

SLOVENSKO

Mr Lubomír Ziak
Ministry of the Environment
Air Protection Department
Nam. L. Štúra 1
SK-812 35 Bratislava

SUOMI/FINLAND

Mrs Eliisa Irpola
Finnish Environment Institute
P.O.Box 140
FIN-00251 Helsinki

SVERIGE

Ms Maria Ujfalusi
Swedish Environmental Protection Agency
Naturvårdsverket
Blekhölmsterassen 36
S-106 48 Stockholm

UNITED KINGDOM

Mr Stephen Reeves
International Climate Change and Ozone Division
UK Dept of Environment, Food and Rural Affairs
3rd floor — zone 3/A3
Ashdown House
123 Victoria Street
London SW1E 6DE
United Kingdom

Oznámení vývozcům, kteří v roce 2008 hodlají z Evropské unie vyvážet regulované látky, které poškozují ozonovou vrstvu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 o „látkách, které poškozují ozonovou vrstvu“

(2007/C 164/09)

- I. Toto oznámení je určeno podnikům, jež mají v úmyslu vyvážet z Evropského společenství v období od 1. ledna 2008 do 31. prosince 2008 tyto látky:

Skupina I: chlorfluoruhlovodíky (CFC) 11, 12, 113, 114 nebo 115

Skupina II: jiné plně halogenované chlorfluoruhlovodíky

Skupina III: halon 1211, 1301 nebo 2402

Skupina IV: tetrachlormethan

Skupina V: 1,1,1-trichlorethan

Skupina VI: methylbromid

Skupina VII: hydrobromfluoruhlovodíky

Skupina VIII: hydrochlorfluoruhlovodíky

Skupina IX: bromchlormethan

- II. Vývoz chlorfluoruhlovodíků, jiných plně halogenovaných chlorfluoruhlovodíků, halonů, tetrachlormethanu, 1,1,1-trichlorethanu a hydrobromfluoruhlovodíků nebo výrobků a zařízení jiných než pro osobní účely, jež tyto látky obsahují nebo jejichž trvalá funkčnost závisí na dodávkách těchto látek, ze Společenství je zakázán. Tento zákaz se nevztahuje na vývoz:

- a) regulovaných látek vyrobených podle čl. 3 odst. 6 pro uspokojení základních vnitřních potřeb smluvních stran v souladu s článkem 5 protokolu;
- b) regulovaných látek vyrobených podle čl. 3 odst. 7 pro uspokojení základních nebo kritických použití smluvních stran;
- c) výrobků a zařízení obsahujících regulované látky vyrobené podle čl. 3 odst. 5 nebo dovezené podle čl. 7 písm. b);
- d) znovuzískaných, recyklovaných a regenerovaných halonů, skladovaných pro kritická použití v zařízeních schválených nebo provozovaných příslušným orgánem pro kritická použití, vyjmenovaná v příloze VII uvedeného nařízení, do 31. prosince 2009, jakož i výrobků a zařízení obsahujících halony pro kritická použití, vyjmenovaná v příloze VII;
- e) regulovaných látek, které se používají jako vstupní suroviny a jako technologická činidla;
- f) inhalátorů odměřených dávek a dávkovačů obsahujících chlorfluoruhlovodíky pro hermeticky uzavřené přístroje určené k implantaci do lidského těla k podávání odměřených dávek léčiv, které mohou požívat dočasné povolení;
- g) použitých výrobků a zařízení, které obsahují tvrdou izolační pěnu nebo pěnu s hladkým povrchem vyrobenou s pomocí chlorfluoruhlovodíků. Tato výjimka se nevztahuje na:
 - chladicí a klimatizační zařízení a výrobky,
 - chladicí a klimatizační zařízení a výrobky, které obsahují chlorfluoruhlovodíky použité jako chladivo nebo jejichž trvalá funkčnost závisí na dodávkách chlorfluoruhlovodíků používaných jako chladivo, v jiných zařízeních a výrobcích,
 - stavební izolační pěnu a výrobky;
- h) výrobků a zařízení obsahujících HCFC, jež mají být vyvezeny do zemí, v nichž je používání HCFC v těchto výrobcích stále povoleno.

Vývoz methylbromidu a hydrochlorfluoruhlovodíků ze Společenství do jakéhokoliv státu, který není smluvní stranou protokolu, je zakázán.

- III. Podle článku 12 je k vývozu látek uvedených v příloze I nutné povolení. Tato vývozní povolení by měla vydávat Evropská komise po ověření souladu s článkem 11 uvedeného nařízení.
- IV. Komise tímto oznamuje podniku, který chce vyvážet regulované látky v období od 1. ledna 2008 do 31. prosince 2008 a kterému vývozní povolení dosud vydáno nebylo, aby se Komisi přihlásil nejpozději do 1. září 2007 registračním formulářem, který je k dispozici na internetové adrese:

http://ec.europa.eu/environment/ozone/ods_documents/ods_registration_form.doc

Až se zaregistruje v databázi látek poškozujících ozonovou vrstvu, musí se dále řídit postupem popsaným v odstavci V.

- V. Podniky, jimž bylo vývozní povolení vydáno v minulých letech, by měly učinit prohlášení tím, že prostřednictvím databáze látek poškozujících ozonovou vrstvu vyplní a odešlou příslušný(-é) internetový(-é) formulář(-e) na adresu:

<http://ec.europa.eu/environment/ozone/ods.htm>

Po podání internetové žádosti je třeba Komisi zaslat podepsaný výtisk formuláře vývozního prohlášení na adresu:

European Commission

Directorate-General Environment

Unit ENV.C.4 – Industrial Emissions and Protection of the Ozone Layer

BU-5 2/200

B-1049 Brusel

Fax: (32-2) 292 06 92

Email: env-ods@ec.europa.eu

Kopii žádosti je zároveň třeba zaslat příslušnému orgánu členského státu (srov. přílohu II).

- VI. Komise se bude zabývat pouze žádostmi, které obdrží do 1. září 2007. Předložení vývozního prohlášení k vývozu samo o sobě neopravňuje.
- VII. Aby podniky, jež předložily vývozní prohlášení, mohly v roce 2008 regulované látky vyvážet, musí Komisi požádat prostřednictvím databáze látek poškozujících ozonovou vrstvu o číslo vývozního povolení (EAN) na internetovém formuláři žádosti o EAN. Pokud Komise shledá, že se žádost shoduje s prohlášením a odpovídá požadavkům nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 ⁽¹⁾, EAN vydá. O přijetí žádosti bude žadatel informován e-mailem. Komise si vyhrazuje právo EAN odebrat v případě, že se látka, jež má být vyvezena, neshoduje s původním popisem, že ji nelze použít k povoleným účelům nebo že ji v souladu s uvedeným nařízením nelze vyvézt.
- VIII. Kvůli ověření popisu látky a účelu jejího vývozu může Komise žadatele vyzvat, aby pro potřeby zvážení žádosti o EAN na vývoz určený k uspokojení základních vnitřních potřeb či k uspokojení základních nebo kritických použití smluvních stran ve smyslu čl. 11 odst. 1 písm. a) a čl. 11 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení předložil další informace.

Jde především o:

- potvrzení od výrobce, že látka byla vyrobena k uvedenému účelu;
- potvrzení od žadatele, že látka bude vyvážena pouze za uvedeným účelem; a
- jméno a adresu konečného příjemce v zemi konečného určení.

Komise si vyhrazuje právo EAN vydat až poté, co příslušný orgán v zemi určení potvrdí účel vývozu a skutečnost, že vývoz nepovede ke stavu, v němž nebudou splněna ustanovení Montrealského protokolu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 244, 29.9.2000, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Rady (ES) č. 1791/2006 (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 1).

PŘÍLOHA I

Regulované látky

Skupina	Látky	Potenciál poškozování ozonu (¹)
Skupina I	CFCl ₃ (CFC 11)	1,0
	CF ₂ Cl ₂ (CFC 12)	1,0
	C ₂ F ₃ Cl ₃ (CFC 113)	0,8
	C ₂ F ₄ Cl ₂ (CFC 114)	1,0
	C ₂ F ₅ Cl (CFC 115)	0,6
Skupina II	CF ₃ Cl (CFC 13)	1,0
	C ₂ FCl ₅ (CFC 111)	1,0
	C ₂ F ₂ Cl ₄ (CFC 112)	1,0
	C ₃ FCl ₇ (CFC 211)	1,0
	C ₃ F ₂ Cl ₆ (CFC 212)	1,0
	C ₃ F ₃ Cl ₅ (CFC 213)	1,0
	C ₃ F ₄ Cl ₄ (CFC 214)	1,0
	C ₃ F ₅ Cl ₃ (CFC 215)	1,0
	C ₃ F ₆ Cl ₂ (CFC 216)	1,0
	C ₃ F ₇ Cl (CFC 217)	1,0
Skupina III	CF ₂ BrCl (halon 1211)	3,0
	CF ₃ Br (halon 1301)	10,0
	C ₂ F ₄ Br ₂ (halon 2402)	6,0
Skupina IV	CCl ₄ (tetrachlormethan)	1,1
Skupina V	C ₂ H ₃ Cl ₃ (²) (1,1,1-trichlorethan)	0,1
Skupina VI	CH ₃ Br (methylbromid)	0,6
Skupina VII	CHBr ₂	1,00
	CHF ₂ Br	0,74
	CH ₂ FBr	0,73
	C ₂ HBr ₄	0,8
	C ₂ HF ₂ Br ₃	1,8
	C ₂ HF ₃ Br ₂	1,6
	C ₂ HF ₄ Br	1,2
	C ₂ H ₂ FBr ₃	1,1
	C ₂ H ₂ F ₂ Br ₂	1,5
	C ₂ H ₂ F ₃ Br	1,6
	C ₂ H ₃ FBr ₂	1,7
	C ₂ H ₃ F ₂ Br	1,1
	C ₂ H ₄ FBr	0,1
	C ₃ HBr ₆	1,5
	C ₃ HF ₂ Br ₅	1,9
	C ₃ HF ₃ Br ₄	1,8
	C ₃ HF ₄ Br ₃	2,2
	C ₃ HF ₅ Br ₂	2,0
	C ₃ HF ₆ Br	3,3

Skupina	Látky	Potenciál poškozování ozonu (¹)
	C ₃ H ₂ FBr ₅	1,9
	C ₃ H ₂ F ₂ Br ₄	2,1
	C ₃ H ₂ F ₃ Br ₃	5,6
	C ₃ H ₂ F ₄ Br ₂	7,5
	C ₃ H ₂ F ₅ Br	1,4
	C ₃ H ₃ FBr ₄	1,9
	C ₃ H ₃ F ₂ Br ₃	3,1
	C ₃ H ₃ F ₃ Br ₂	2,5
	C ₃ H ₃ F ₄ Br	4,4
	C ₃ H ₄ FBr ₃	0,3
	C ₃ H ₄ F ₂ Br ₂	1,0
	C ₃ H ₄ F ₃ Br	0,8
	C ₃ H ₅ FBr ₂	0,4
	C ₃ H ₅ F ₂ Br	0,8
	C ₃ H ₆ FBr	0,7
Skupina VIII	CHFC ₂ (HCFC 21) (³)	0,040
	CHF ₂ Cl (HCFC 22) (³)	0,055
	CH ₂ FCl (HCFC 31)	0,020
	C ₂ HFCl ₄ (HCFC 121)	0,040
	C ₂ HF ₂ Cl ₃ (HCFC 122)	0,080
	C ₂ HF ₃ Cl ₂ (HCFC 123) (³)	0,020
	C ₂ HF ₄ Cl (HCFC 124) (³)	0,022
	C ₂ H ₂ FCl ₃ (HCFC 131)	0,050
	C ₂ H ₂ F ₂ Cl ₂ (HCFC 132)	0,050
	C ₂ H ₂ F ₃ Cl (HCFC 133)	0,060
	C ₂ H ₃ FCl ₂ (HCFC 141)	0,070
	CH ₃ CFCl ₂ (HCFC 141b) (³)	0,110
	C ₂ H ₃ F ₂ Cl (HCFC 142)	0,070
	CH ₃ CF ₂ Cl (HCFC 142b) (³)	0,065
	C ₂ H ₄ FCl (HCFC 151)	0,005
	C ₃ HFCl ₆ (HCFC 221)	0,070
	C ₃ HF ₂ Cl ₅ (HCFC 222)	0,090
	C ₃ HF ₃ Cl ₄ (HCFC 223)	0,080
	C ₃ HF ₄ Cl ₃ (HCFC 224)	0,090
	C ₃ HF ₅ Cl ₂ (HCFC 225)	0,070
	CF ₃ CF ₂ CHCl ₂ (HCFC 225ca) (³)	0,025
	CF ₂ ClCF ₂ CHClF (HCFC 225cb) (³)	0,033
	C ₃ HF ₆ Cl (HCFC 226)	0,100
	C ₃ H ₂ FCl ₅ (HCFC 231)	0,090
	C ₃ H ₂ F ₂ Cl ₄ (HCFC 232)	0,100
	C ₃ H ₂ F ₃ Cl ₃ (HCFC 233)	0,230
	C ₃ H ₂ F ₄ Cl ₂ (HCFC 234)	0,280
	C ₃ H ₂ F ₅ Cl (HCFC 235)	0,520

Skupina	Látky		Potenciál poškození ozonu ⁽¹⁾
	C ₃ H ₃ FCl ₄	(HCFC 241)	0,090
	C ₃ H ₃ F ₂ Cl ₃	(HCFC 242)	0,130
	C ₃ H ₃ F ₃ Cl ₂	(HCFC 243)	0,120
	C ₃ H ₃ F ₄ Cl	(HCFC 244)	0,140
	C ₃ H ₄ FCl ₃	(HCFC 251)	0,010
	C ₃ H ₄ F ₂ Cl ₂	(HCFC 252)	0,040
	C ₃ H ₄ F ₃ Cl	(HCFC 253)	0,030
	C ₃ H ₅ FCl ₂	(HCFC 261)	0,020
	C ₃ H ₅ F ₂ Cl	(HCFC 262)	0,020
	C ₃ H ₆ FCl	(HCFC 271)	0,030
Skupina IX	CH ₂ BrCl	Halon 1011/bromchlormethan	0,120

(¹) Hodnoty potenciálu poškození ozonu jsou odhady založené na stávajících poznatcích a budou pravidelně přezkoumávány a revidovány s ohledem na rozhodnutí přijatá smluvními stranami Montrealského protokolu o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu.

(²) Tento vzorec se nevztahuje na 1,1,2-trichlorethan.

(³) Označuje obchodně nejvýznamnější látku, jak stanoví protokol.

PŘÍLOHA II

Příslušné orgány členských států

BELGIQUE/BELGIË

Mr Alain Wilmart
Ministère Fédéral des Affaires Sociales de la Santé Publique et de
l'Environnement
Place Victor Horta, 40 — Bte 10
B-1060 Bruxelles

FRANCE

Mr Vincent Szleper
Ministère de l'Écologie
DPPR/BSPC
20, avenue de Ségur
F-75302 Paris 07 SP

БЪЛГАРИЯ

Irina Sirashka
Global Atmospheric Processes Dept
Ministry of Environment and Water
22 Maria-Louisa Str.
BG-1000 Sofia

IRELAND

Mr David O'Sullivan
Inspector (Environment)
Dept of Environment, Heritage and Local Government Custom House
Dublin 1
Ireland

ČESKÁ REPUBLIKA

Mr Jakub Achrer
Ministry of the Environment of the Czech Republik
Air Pollution Prevention Department
Vršovická 65
CZ-100 10 Prague 10

ITALIA

Mr Alessandro Giuliano Peru
Ministry for the Environment, Land and Sea
DG per la Ricerca ambientale e lo sviluppo
Via Cristoforo Colombo, 44
I-00147 Roma

DANMARK

Mr Mikkel Aaman Sørensen
Miljøstyrelsen (EPA)
Strandgade 29
DK-1401 Copenhagen K

ΚΥΠΡΟΣ

Dr. Charalambos Hajipakkos
Environment Service
Ministry of Agriculture, Natural Resources and Environment
CY-Nicosia

DEUTSCHLAND

Mr Rolf Engelhardt
Ministry for Environment
Dept. IG II 1
P.O. Box 12 06 29
D-53048 Bonn

LATVIJA

Mr Armands Plate
Ministry of Environment
Environmental Protection Department
Peldu Iela 25
LV-1494 Riga

EESTI

Ms Valentina Laius
Ministry of the Environment of the Republic of Estonia
Narva mnt 7a
EE-Tallinn 15172

LIETUVA

Ms Marija Teriosina
Ministry of Environment
Chemicals Management Division
A. Jaksto 4/9
LT-2694 Vilnius

ΕΛΛΑΣ

Ms Sotiria Koloutsou-Vakakis
Environmental Engineer Ph.D.
Ministry for the Environment, Physical Planning and Public Works,
Directorate for the Environment — Department of Air Quality
147 Patission
GR-112 51 Athens

LUXEMBOURG

Mr Pierre Dornseiffer
Administration de l'Environnement
Division Air/Bruit
16, rue Eugene Ruppert
L-2453 Luxembourg

ESPAÑA

Mr Alberto Moral Gonzalez
Ministerio de Medio Ambiente
Subdirección General de Calidad Ambiental
Pza San Juan de la Cruz s/n
E-28071 Madrid

MAGYARORSZÁG

Mr Robert Toth
Ministry of Environment and Water
Department of Environmental Development
Fő utca 44-50
H-1011 Budapest

MALTA

Ms Charmaine Ajao Vassallo
Environment and Planning Authority
Environment Protection Directorate
Industrial Estate Kordin
Paola

NEDERLAND

Ms Gudi Alkemade
Climate Change Directorate
Ministry of Environment
PO Box 30945
2500 GX Den Haag
Nederland

ÖSTERREICH

Mr Paul Krajník
Ministry of the Agriculture, Forestry, Environment and
Water Management
Chemicals Department
Stubenbastei 5
A-1010 Wien

POLSKA

Mr Janusz Kozakiewicz
Industrial Chemistry Research Institute
Ozone Layer Protection Unit
8, Rydygiera Street
PL-01-793 Warsaw

PORTUGAL

Dra. Cristina Vaz Nunes
Ministry of Environment, Territorial Planning and
Regional Development
Institute of Environment
Rua da Murgueira 9/9A — Zambujal Ap. 785
P-2611-865 Amadora

ROMANIA

Rodica Ella Morohoi
Ministry of Environment and Waters Management
12, Libertății Bv, District 5
Bucharest

SLOVENIJA

Ms Irena Malešič
Ministry of the Environment and Spacial Planning
Environmental Agency of the Republic of Slovenia
Vojkova 1b
SLO-1000 Ljubljana

SLOVENSKO

Mr Lubomír Ziak
Ministry of the Environment
Air Protection Department
Nam. L. Štúra 1
SK-812 35 Bratislava

SUOMI/FINLAND

Mrs Eliisa Irpola
Finnish Environment Institute
P.O.Box 140
FIN-00251 Helsinki

SVERIGE

Ms Maria Ujfalusi
Swedish Environmental Protection Agency
Naturvårdsverket
Blekhölmsterassen 36
S-106 48 Stockholm

UNITED KINGDOM

Mr Stephen Reeves
International Climate Change and Ozone Division
UK Dept of Environment, Food and Rural Affairs
3rd floor — zone 3/A3
Ashdown House
123 Victoria Street
London SW1E 6DE
United Kingdom

Oznámení uživatelům regulovaných látek v Evropské unii povolených k základnímu použití ve Společenství v roce 2008 podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 o „látkách, které poškozují ozonovou vrstvu“

(2007/C 164/10)

I. Toto oznámení se týká těchto látek:

Skupina I: chlorfluoruhlovodíky (CFC) 11, 12, 113, 114 nebo 115

Skupina II: jiné plně halogenované chlorfluoruhlovodíky

Skupina III: halon 1211, 1301 nebo 2402

Skupina IV: tetrachlormethan

Skupina V: 1,1,1-trichlorethan

Skupina VI: methylbromid

Skupina VII: hydrobromfluoruhlovodíky

Skupina VIII: hydrochlorfluoruhlovodíky

Skupina IX: bromchlormethan

II. Toto oznámení je určeno uživatelům, kteří mají v úmyslu:

1. používat výše uvedené látky v rámci Společenství na výrobu inhalátorů odměřených dávek;
2. pořizovat výše uvedené látky k laboratornímu a analytickému použití přímo od výrobce nebo dovozem do Společenství, a nikoliv od distributora látek uvnitř Společenství.

III. Regulované látky pro základní použití je možné získávat od výrobce v rámci Společenství a v případě nutnosti dovozem ze zdrojů mimo Společenství.

IV. Rozhodnutí IV/25 smluvních stran Montrealského protokolu o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, stanoví kritéria a postup pro vymezení „základních použití“ látek, jejichž další výroba a spotřeba je povolena i po zahájení jejich postupného odstraňování.

V. Ustanovení čl. 3 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 ⁽¹⁾ požaduje, aby se stanovila množství pro základní použití výše uvedených regulovaných látek, která mohou být v roce 2008 ve Společenství povolena v případě, že nebudou k dispozici látky náhradní, a v souladu s rozhodnutím IV/25 smluvních stran Montrealského protokolu.

VI. Smluvní strany Montrealského protokolu mohou v září 2007 přijmout rozhodnutí, kterým se na rok 2007 povolí maximální úroveň výroby a spotřeby nutné k uspokojení základních použití CFC uvedených v příloze I v inhalátorech odměřených dávek, používaných při léčbě astmatu a chronických obstruktivních plicních chorob, za podmínek stanovených na zasedání smluvních stran v odstavci 2 rozhodnutí VII/28, jež bylo na tomto zasedání přijato.

VII. Rozhodnutí XV/8 smluvních stran Montrealského protokolu povoluje výrobu a spotřebu nutnou k uspokojení základních použití regulovaných látek uvedených v přílohách A, B a C (látky skupiny II a III) Montrealského protokolu k laboratorním a analytickým účelům uvedeným v příloze IV zprávy ze sedmého zasedání smluvních stran, na niž se vztahují podmínky stanovené v příloze II zprávy ze šestého zasedání smluvních stran.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 244, 29.9.2000, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Rady (ES) č. 1791/2006 (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 1).

VIII. V souladu s rozhodnutím X/19 smluvních stran Montrealského protokolu by ryzost regulovaných látek pro laboratorní a analytické použití měla být nejméně 99,0 % u 1,1,1-trichlorethanu a 99,5 % u CFC a tetrachlormethanu. Tyto vysoce ryzí látky a směsi obsahující regulované látky se musí dodávat pouze v uzavíratelných nádobách či vysokotlakých válcích o objemu menším než tři litry nebo v desetimilitrových nebo menších skleněných ampulích, jasně označených jako látky poškozující ozonovou vrstvu a vyhrazené k laboratornímu a analytickému použití a udávajících, že použité nebo nadbytečné látky je třeba shromažďovat a recyklovat všude tam, kde je to možné. Pokud recyklace účelná není, je třeba materiál zneškodnit v souladu s postupy popsány v čl. 16 odst. 1 uvedeného nařízení.

IX. Rozhodnutí XVII/10 smluvních stran Montrealského protokolu, přijaté v prosinci 2005, povoluje výrobu a spotřebu nutnou k uspokojení základních použití methylbromidu, regulované látky uvedené v příloze E (látky skupiny I) Montrealského protokolu, k laboratorním a analytickým účelům uvedeným v příloze IV zprávy ze sedmého zasedání smluvních stran, na niž se vztahují podmínky stanovené v příloze II zprávy ze šestého zasedání smluvních stran. Kategorie povoleného laboratorního a analytického kritického použití methylbromidu jsou uvedeny v odstavci 2 rozhodnutí XVIII/15. Použití uvedená v odst. 6 písm. a) a c) rozhodnutí VII/11 a rozhodnutí XI/15 jsou z povoleného laboratorního a analytického použití vyloučena.

X. Další informace včetně znění příslušných výše citovaných rozhodnutí (rozhodnutí IV/25, XI/15, XV/8, XVI/16, XVII/10 a XVIII/15) lze nalézt na internetové adrese:

http://ec.europa.eu/environment/ozone/pdf/2006_lab.pdf

XI. Postup přidělování množství regulovaných látek k výše uvedeným základním použitím provedený podle nařízení (ES) č. 2037/2000 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2038/2000 (*) je následující:

1. Podnik, kterému v roce 2007 nebyla přidělena kvóta a který Komisi žádá, aby zvažila možnost přidělení kvóty pro základní použití na období od 1. ledna 2008 do 31. prosince 2008, by se měl Komisi přihlásit nejpozději do 1. září 2007 registračním formulářem, který je k dispozici na internetové adrese:

http://ec.europa.eu/environment/ozone/ods_documents/ods_registration_form.doc

Až se zaregistruje v databázi látek poškozujících ozonovou vrstvu, musí se řídit postupem popsaným v bodě 2.

2. Žádosti týkající se základního použití může podat kterýkoliv uživatel látek uvedených v úvodu tohoto oznámení.

V případě CFC používaných v inhalátorech odměřených dávek obdrží všechny zaregistrované podniky formulář žádosti od Komise.

U laboratorních použití by měl každý žadatel vyplnit prostřednictvím databáze látek poškozujících ozonovou vrstvu příslušný internetový formulář, který je k dispozici na adrese:

<http://ec.europa.eu/environment/ozone/ods.htm>

Kromě podání internetové žádosti je třeba Komisi zaslat podepsaný výtisk formuláře dovozního prohlášení na adresu:

European Commission
Directorate-General Environment
Unit ENV.C.4 – Industrial Emissions and Protection of the Ozone Layer
BU-5 2/200
B-1049 Brussels
Fax: (32-2) 292 06 92
Email: env-ods@ec.europa.eu

Kopii žádosti je zároveň třeba zaslat příslušnému orgánu členského státu (viz příloha II, kde je uvedena příslušná adresa).

(*) Úř. věst. L 244, 29.9.2000, s. 25.

- XII. Komise se bude zabývat pouze žádostmi, které obdrží do 1. září 2007.
- XIII. Komise těmto uživatelům přidělí kvóty a oznámí jim, pro jaké použití jim povolení uděluje, jakou látku smějí používat a jaké je množství dotčených regulovaných látek.
- XIV. V souladu s výše uvedeným postupem Komise na základě rozhodnutí oznámí žadatelům množství regulovaných látek povolených ve Společenství na rok 2008, u nichž budou povoleny výroba a dovoz.
- XV. Uživatelé, kterým byla na rok 2007 přidělena kvóta pro základní použití některé regulované látky, budou moci prostřednictvím databáze látek poškozujících ozonovou vrstvu podat žádost výrobci ve Společenství nebo v případě potřeby požádat Komisi o dovozní licenci pro regulovanou látku až do výše svého kvótního limitu. Výrobce musí být schválen příslušným orgánem členského státu, do něhož je příslušná výroba regulované látky, jež má povolenou poptávku uspokojit, umístěna. O takovém povolení musí příslušný orgán členského státu Komisi s dostatečným předstihem informovat.
-

PŘÍLOHA I

Regulované látky

Skupina	Látky	Potenciál poškozování ozonu (¹)
Skupina I	CFCl ₃ (CFC 11)	1,0
	CF ₂ Cl ₂ (CFC 12)	1,0
	C ₂ F ₃ Cl ₃ (CFC 113)	0,8
	C ₂ F ₄ Cl ₂ (CFC 114)	1,0
	C ₂ F ₅ Cl (CFC 115)	0,6
Skupina II	CF ₃ Cl (CFC 13)	1,0
	C ₂ FCl ₅ (CFC 111)	1,0
	C ₂ F ₂ Cl ₄ (CFC 112)	1,0
	C ₃ FCl ₇ (CFC 211)	1,0
	C ₃ F ₂ Cl ₆ (CFC 212)	1,0
	C ₃ F ₃ Cl ₅ (CFC 213)	1,0
	C ₃ F ₄ Cl ₄ (CFC 214)	1,0
	C ₃ F ₅ Cl ₃ (CFC 215)	1,0
	C ₃ F ₆ Cl ₂ (CFC 216)	1,0
	C ₃ F ₇ Cl (CFC 217)	1,0
Skupina III	CF ₂ BrCl (halon 1211)	3,0
	CF ₃ Br (halon 1301)	10,0
	C ₂ F ₄ Br ₂ (halon 2402)	6,0
Skupina IV	CCl ₄ (tetrachlormethan)	1,1
Skupina V	C ₂ H ₃ Cl ₃ (²) (1,1,1-trichlorethan)	0,1
Skupina VI	CH ₃ Br (methylbromid)	0,6
Skupina VII	CH ₂ FBr ₂	1,00
	CHF ₂ Br	0,74
	CH ₂ FBr	0,73
	C ₂ HFBr ₄	0,8
	C ₂ HF ₂ Br ₃	1,8
	C ₂ HF ₃ Br ₂	1,6
	C ₂ HF ₄ Br	1,2
	C ₂ H ₂ FBr ₃	1,1
	C ₂ H ₂ F ₂ Br ₂	1,5
	C ₂ H ₂ F ₃ Br	1,6
	C ₂ H ₃ FBr ₂	1,7
	C ₂ H ₃ F ₂ Br	1,1
	C ₂ H ₄ FBr	0,1
	C ₃ HFBr ₆	1,5

Skupina	Látky	Potenciál poškozování ozonu (¹)
	C ₃ HF ₂ Br ₅	1,9
	C ₃ HF ₃ Br ₄	1,8
	C ₃ HF ₄ Br ₃	2,2
	C ₃ HF ₅ Br ₂	2,0
	C ₃ HF ₆ Br	3,3
	C ₃ H ₃ FBr ₅	1,9
	C ₃ H ₂ F ₂ Br ₄	2,1
	C ₃ H ₂ F ₃ Br ₃	5,6
	C ₃ H ₂ F ₄ Br ₂	7,5
	C ₃ H ₂ F ₅ Br	1,4
	C ₃ H ₃ FBr ₄	1,9
	C ₃ H ₃ F ₂ Br ₃	3,1
	C ₃ H ₃ F ₃ Br ₂	2,5
	C ₃ H ₃ F ₄ Br	4,4
	C ₃ H ₄ FBr ₃	0,3
	C ₃ H ₄ F ₂ Br ₂	1,0
	C ₃ H ₄ F ₃ Br	0,8
	C ₃ H ₅ FBr ₂	0,4
	C ₃ H ₅ F ₂ Br	0,8
	C ₃ H ₆ FBr	0,7
Skupina VIII	CHFC ₂ Cl ₂ (HCFC 21) (³)	0,040
	CHF ₂ Cl (HCFC 22) (³)	0,055
	CH ₂ FCl (HCFC 31)	0,020
	C ₂ HFCl ₄ (HCFC 121)	0,040
	C ₂ HF ₂ Cl ₃ (HCFC 122)	0,080
	C ₂ HF ₃ Cl ₂ (HCFC 123) (³)	0,020
	C ₂ HF ₄ Cl (HCFC 124) (³)	0,022
	C ₂ H ₃ FCl ₃ (HCFC 131)	0,050
	C ₂ H ₂ F ₂ Cl ₂ (HCFC 132)	0,050
	C ₂ H ₂ F ₃ Cl (HCFC 133)	0,060
	C ₂ H ₃ FCl ₂ (HCFC 141)	0,070
	CH ₃ CFCl ₂ (HCFC 141b) (³)	0,110
	C ₂ H ₃ F ₂ Cl (HCFC 142)	0,070
	CH ₃ CF ₂ Cl (HCFC 142b) (³)	0,065
	C ₂ H ₄ FCl (HCFC 151)	0,005
	C ₃ HFCl ₆ (HCFC 221)	0,070
	C ₃ HF ₂ Cl ₅ (HCFC 222)	0,090
	C ₃ HF ₃ Cl ₄ (HCFC 223)	0,080
	C ₃ HF ₄ Cl ₃ (HCFC 224)	0,090
	C ₃ HF ₅ Cl ₂ (HCFC 225)	0,070
	CF ₃ CF ₂ CHCl ₂ (HCFC 225ca) (³)	0,025
	CF ₂ ClCF ₂ CHClF (HCFC 225cb) (³)	0,033
	C ₃ HF ₆ Cl (HCFC 226)	0,100
	C ₃ H ₂ FCl ₅ (HCFC 231)	0,090
	C ₃ H ₂ F ₂ Cl ₄ (HCFC 232)	0,100
	C ₃ H ₂ F ₃ Cl ₃ (HCFC 233)	0,230
	C ₃ H ₂ F ₄ Cl ₂ (HCFC 234)	0,280
	C ₃ H ₂ F ₅ Cl (HCFC 235)	0,520

Skupina	Látky		Potenciál poškození ozonu ⁽¹⁾
	C ₃ H ₃ FCl ₄	(HCFC 241)	0,090
	C ₃ H ₃ F ₂ Cl ₃	(HCFC 242)	0,130
	C ₃ H ₃ F ₃ Cl ₂	(HCFC 243)	0,120
	C ₃ H ₃ F ₄ Cl	(HCFC 244)	0,140
	C ₃ H ₄ FCl ₃	(HCFC 251)	0,010
	C ₃ H ₄ F ₂ Cl ₂	(HCFC 252)	0,040
	C ₃ H ₄ F ₃ Cl	(HCFC 253)	0,030
	C ₃ H ₅ FCl ₂	(HCFC 261)	0,020
	C ₃ H ₅ F ₂ Cl	(HCFC 262)	0,020
	C ₃ H ₆ FCl	(HCFC 271)	0,030
Skupina IX	CH ₂ BrCl	Halon 1011/bromchlormethan	0,120

(¹) Hodnoty potenciálu poškození ozonu jsou odhady založené na stávajících poznatcích a budou pravidelně přezkoumávány a revidovány s ohledem na rozhodnutí přijatá smluvními stranami Montrealského protokolu o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu.

(²) Tento vzorec se nevztahuje na 1,1,2-trichlorethan.

(³) Označuje obchodně nejvýznamnější látku, jak stanoví protokol.

PŘÍLOHA II

Příslušné orgány členských států

BELGIQUE/BELGIË

Mr Alain Wilmart
Ministère Fédéral des Affaires Sociales de la Santé Publique et de
l'Environnement
Place Victor Horta, 40 — Bte 10
B-1060 Bruxelles

FRANCE

Mr Vincent Szleper
Ministère de l'Écologie
DPPR/BSPC
20, avenue de Ségur
F-75302 Paris 07 SP

БЪЛГАРИЯ

Irina Sirashka
Global Atmospheric Processes Dept
Ministry of Environment and Water
22 Maria-Louisa Str.
BG-1000 Sofia

IRELAND

Mr David O'Sullivan
Inspector (Environment)
Dept of Environment, Heritage and Local Government Custom House
Dublin 1
Ireland

ČESKÁ REPUBLIKA

Mr Jakub Achrer
Ministry of the Environment of the Czech Republik
Air Pollution Prevention Department
Vršovická 65
CZ-100 10 Prague 10

ITALIA

Mr Alessandro Giuliano Peru
Ministry for the Environment, Land and Sea
DG per la Ricerca ambientale e lo sviluppo
Via Cristoforo Colombo, 44
I-00147 Roma

DANMARK

Mr Mikkel Aaman Sørensen
Miljøstyrelsen (EPA)
Strandgade 29
DK-1401 Copenhagen K

ΚΥΠΡΟΣ

Dr. Charalambos Hajipakkos
Environment Service
Ministry of Agriculture, Natural Resources and Environment
CY-Nicosia

DEUTSCHLAND

Mr Rolf Engelhardt
Ministry for Environment
Dept. IG II 1
P.O. Box 12 06 29
D-53048 Bonn

LATVIJA

Mr Armands Plate
Ministry of Environment
Environmental Protection Department
Peldu Iela 25
LV-1494 Riga

EESTI

Ms Valentina Laius
Ministry of the Environment of the Republic of Estonia
Narva mnt 7a
EE-Tallinn 15172

LIETUVA

Ms Marija Teriosina
Ministry of Environment
Chemicals Management Division
A. Jaksto 4/9
LT-2694 Vilnius

ΕΛΛΑΣ

Ms Sotiria Koloutsou-Vakakis
Environmental Engineer Ph.D.
Ministry for the Environment, Physical Planning and Public Works,
Directorate for the Environment — Department of Air Quality
147 Patission
GR-112 51 Athens

LUXEMBOURG

Mr Pierre Dornseiffer
Administration de l'Environnement
Division Air/Bruit
16, rue Eugène Ruppert
L-2453 Luxembourg

ESPAÑA

Mr Alberto Moral Gonzalez
Ministerio de Medio Ambiente
Subdirección General de Calidad Ambiental
Pza San Juan de la Cruz s/n
E-28071 Madrid

MAGYARORSZÁG

Mr Róbert Tóth
Ministry of Environment and Water
Department of Environmental Development
Fő utca 44-50
H-1011 Budapest

MALTA

Ms Charmaine Ajao Vassallo
Environment and Planning Authority
Environment Protection Directorate
Industrial Estate Kordin
Paola

NEDERLAND

Ms Gudi Alkemade
Climate Change Directorate
Ministry of Environment
PO Box 30945
2500 GX Den Haag
Nederland

ÖSTERREICH

Mr Paul Krajník
Ministry of the Agriculture, Forestry, Environment and Water Management
Chemicals Department
Stubenbastei 5
A-1010 Wien

POLSKA

Mr Janusz Kozakiewicz
Industrial Chemistry Research Institute
Ozone Layer Protection Unit
8, Rydygiera Street
PL-01-793 Warsaw

PORTUGAL

Dra. Cristina Vaz Nunes
Ministry of Environment, Territorial Planning and Regional Development
Institute of Environment
Rua da Murgueira 9/9A — Zambujal Ap. 785
P-2611-865 Amadora

ROMANIA

Rodica Ella Morohoi
Ministry of Environment and Waters Management
12, Libertății Bv, District 5
Bucharest

SLOVENIJA

Ms Irena Malešič
Ministry of the Environment and Spatial Planning
Environmental Agency of the Republic of Slovenia
Vojkova 1b
SLO-1000 Ljubljana

SLOVENSKO

Mr Lubomír Ziak
Ministry of the Environment
Air Protection Department
Nam. L. Štúra 1
SK-812 35 Bratislava

SUOMI/FINLAND

Mrs Eliisa Irpola
Finnish Environment Institute
P.O.Box 140
FIN-00251 Helsinki

SVERIGE

Ms Maria Ujfalusi
Swedish Environmental Protection Agency
Naturvårdsverket
Blekhölmsterassen 36
S-106 48 Stockholm

UNITED KINGDOM

Mr Stephen Reeves
International Climate Change and Ozone Division
UK Dept of Environment, Food and Rural Affairs
3rd floor — zone 3/A3
Ashdown House
123 Victoria Street
London SW1E 6DE
United Kingdom

OPRAVY**Oprava sdělení podle článku 34 Schengenského hraničního kodexu**

(Úřední věstník Evropské unie C 153 ze dne 6. července 2007)

(2007/C 164/11)

V obsahu na straně 1 obálky a na straně 1 v názvu:

místo: „Sdělení podle článku 34 Schengenského hraničního kodexu“,

má být: „Oznámení Bulharska podle článku 34 Schengenského hraničního kodexu“.
